Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 322 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 10 iunie 1955

Pentru perfecționarea continuă a cadrelor didactice

In lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, sarcinile școlii cresc necontenit. Economia și cultura noastră au nevoie de cadre temeinic pregătite, care să stăpînească știința și tehnica, să fie înarmate cu deprinderi de muncă practică, să fie însuflețite de o dragoste nețărmurită față de patrie, față de poporul muncitor.

Pentru a pregăti astfel de cadre, pedagogii trebuie să-și ridice necontenit calificarea, să-și perfecționeze fără încetare pregătirea ideologică, pedagogică și de specialitate. In această privință are o însemnătate deosebită sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, instituit prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie 1954. Acest sistem contribuie din plin la înarmarea învățătorilor și profesorilor cu cele mai noi cuceriri ale științei, cu cunoștințe și deprinderi practice din domeniul industriei și agriculturii, la ridicarea nivelului lor ideologic și pedagogic.

La cursul de perfecționare organizat în acest an pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri participă numeroși învățători și profesori, directori ai școlilor de 7 ani și șefi ai secțiilor de învățămînt regionale și raionale. In curînd — la 1 iulie — se încheie etapa fără frecvență a acestui curs și începe etapa cu frecvență. In desfășurarea primei etape a muncii lor, cadrele didactice înscrise la curs au studiat probleme de marxism-leninism, de pedagogie și de specialitate, pe baza programelor elaborate de Institutul central de perfecționare și aprobate de Ministerul Învățămîntului.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și, sub îndrumarea acestora, cabinetele pedagogice regionale au organizat forme variate de sprijinire a cursanților. Astfel, au avut loc consultații colective privitoare la problemele în a căror studiere cadrele didactice au întîmpinat mai multe dificultăți. De exemplu, Institutul interregional de perfecționare din București a organizat consultații cu privire la „Esența, conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic", „Teoria grupurilor și aplicațiile ei în geometrie", „Învățătura materialistă a lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară" etc.

S-au dat, de asemenea, consultații individuale la toate specialitățile. Pe lîngă aceasta, institutele de perfecționare și unele cabinete pedagogice au dat consultații prin corespondență acelor cursanți care nu s-au putut deplasa la raion sau regiune pentru a participa la consultațiile colective și individuale.

Un sprijin însemnat au primit cursanții din partea cabinetelor de pe lîngă comitetele raionale de partid. Acestea au organizat în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursul de perfecționare consultații privitoare la problemele de marxism-leninism și le-au pus la dispoziție materialul bibliografic necesar. De asemenea, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt dintr-o serie de regiuni (Cluj, Constanța etc.) au pus la dispoziția cursanților biblioteci volante și le-au creat condiții bune de studiu.

Folosind just sprijinul primit, numeroase cadre didactice au dovedit că au înțeles importanța cursului, și-au organizat just studiul individual și au întocmit planuri de studiu pe care le-au realizat consecvent și sistematic. Așa, de exemplu, tovarășa Cornelia Profiriu, de la școala medie nr. 2 din Constanța, a studiat temeinic materialul cuprins în program. Tovarășa Elisabeta Georgescu, profesoară de științe naturale la școala nr. 23 de băieți din București, a conspectat cu conștiinciozitate materialul bibliografic indicat. Tovarășul Anton Cîrceper, profesor de matematici din Piatra Neamț, a folosit cu succes în studiu sistemul fișelor, iar tovarășa Elena Vetrea, învățătoare din orașul Bacău, a elaborat referate după studierea bibliografiei indicate pentru tema respectivă. Tovarășul Ion Robu, învățător din Focșani, a completat materialul teoretic conspectat cu exemple din activitatea desfășurată de el în clasă, exemple care întăresc și întregesc materialul bibliografic studiat.

Au obținut succese în studiul individual îndeosebi învățătorii și profesorii din școlile ai căror directori s-au preocupat să creeze condiții prielnice studiului. Directori ca tovarășii Gheorghe Marici, de la școala de 7 ani din Siret, Eliza Pavediu, de la școala nr. 148 de băieți din București și alții s-au îngrijit să nu-i supraîncarce cu sarcini obștești pe pedagogii înscriși la curs, i-au îndrumat în ceea ce privește întocmirea caietelor de conspecte etc. De o importanță deosebită a fost și exemplul personal pe care unii directori înscriși la curs l-au dat învățătorilor și profesorilor din școala lor prin felul conștiincios și sistematic în care și-au organizat propriul lor studiu.

Cu toate aceste realizări, în desfășurarea etapei fără frecvență a cursului au existat o serie de lipsuri. Institutul central de perfecționare a trimis cu întîrziere programele, ceea ce a creat o serie de greutăți în organizarea și planificarea studiului. Unele secții de învățămînt și cabinete pedagogice nu au urmărit în suficientă măsură studiul individual al cadrelor didactice cuprinse la curs. Astfel, de exemplu, în regiunea Iași, pînă de curînd nu le-au fost difuzate directorilor școlilor de 7 ani programele de studiu. Intr-o serie de regiuni nu s-au luat toate măsurile pentru a se asigura cursanților condiții bune de pregătire. Astfel, în aceste regiuni nu s-a rezolvat în mod satisfăcător lichidarea supraaglomerării cadrelor didactice prin eliberarea lor de unele sarcini obștești. De asemenea, nu s-au organizat suficiente consultații colective și conferințe în ajutorul celor ce studiază, nu s-a asigurat tot materialul bibliografic necesar. In unele locuri, organele de învățămînt și sindicale n-au dat suficientă atenție îndrumării muncii cadrelor didactice înscrise la curs. Unii dintre șefii secțiilor de învățămînt, de exemplu șeful secției de învățămînt a raionului Tîrgu Frumos, n-au controlat cum se desfășoară pregătirea cursanților și n-au dat atenție nici propriei lor pregătiri.

Subapreciind importanța etapei fără frecvență, organizarea sistematică a studiului individual pe întreaga perioadă a acestei etape, unele cadre didactice nu au studiat decît insuficient și sporadic, nu au conspectat materialul studiat, considerînd că cursul de o lună din cadrul etapei cu frecvență va putea suplini munca sistematică de un an. Trebuie subliniat însă faptul că etapa cu frecvență are numai rolul să clarifice o serie de probleme din programă, să dea cadrelor didactice posibilitatea să-și concretizeze și să-și sistematizeze cunoștințele acumulate prin studiul individual, să efectueze lucrări practice și să facă schimb de experiență. De aceea este necesar să se acorde o mare însemnătate etapei fără frecvență, care constituie perioada principală de pregătire a cursanților.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice regionale trebuie să intensifice munca de îndrumare a cursanților, organizînd conferințe, consultații și consfătuiri în ajutorul acestora. Este bine, de asemenea, să li se dea cursanților îndrumări suplimentare cu privire la procurarea materialului bibliografic, la conspectarea lui etc.

Secțiile de învățămînt regionale și raionale au datoria să analizeze dacă li s-au creat cursanților condiții bune de studiu, dacă nu sînt supraîncărcați cu sarcini în afara obligațiilor de catedră. Acolo unde se vor mai întîlni cazuri de supraîncărcare trebuie luate de urgență măsuri pentru înlăturarea acestei situații.

Invățătorii și profesorii cuprinși la curs trebuie să folosească din plin timpul rămas pînă la etapa cu frecvență, studiind organizat și sistematic, luînd parte la conferințele, consultațiile și consfătuirile organizate în scopul sprijinirii lor.

De asemenea, trebuie luate de pe acum măsuri în vederea bunei desfășurări a etapei cu frecvență a cursului. Secțiile regionale de învățămînt au datoria să asigure terminarea la timp a amenajării localurilor necesare cursurilor, precum și încadrarea personalului necesar. Cu sprijinul organelor sindicale trebuie organizate biblioteci înzestrate cu tot materialul bibliografic recomandat în programa cursului, precum și standuri permanente de cărți.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și secțiile de învățămînt regionale, prin cabinetele pedagogice, sînt obligate să asigure toate condițiile pentru ca activitatea programată — conferințe, seminarii, consultații individuale și colective, examene — să se desfășoare la un nivel ridicat. In acest scop se vor lua măsuri pentru ca lecțiile, repartizate din timp conferențiarilor, să fie discutate și îmbunătățite de un colectiv larg de specialiști. Seminariile trebuie să fie bine pregătite, fiecare fiind în mod obligatoriu precedat de un preseminar în care întregul colectiv de lectori va dezbate pe larg problemele mai importante, fixîndu-se și un plan comun de seminar. Problemele pentru examen trebuie să fie, de asemenea, elaborate din timp de către colectivul de studii.

Atît cadrele didactice cît și colectivele de studiu ale cursurilor trebuie să folosească din timp posibilitatea organizării unui larg schimb de experiență între învățătorii, profesorii și directorii prezenți la curs, ceea ce va prilejui cunoașterea și popularizarea celor mai bune metode folosite de cadrele didactice fruntașe.

Muncind cu însuflețire, conștienți de sprijinul însemnat pe care partidul și guvernul l-au dat școlii prin instituirea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, toți factorii care iau parte la cursul de perfecționare de un an trebuie să-și desfășoare astfel activitatea, încît bilanțul primului curs de perfecționare să fie dintre cele mai bune, contribuind astfel la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului în patria noastră.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Universitatea „C. I. Parhon"

In aula Facultății de științe juridice din Capitală s-au desfășurat în zilele de 6, 7 și 8 iunie lucrările celei de-a treia sesiuni științifice a cadrelor didactice de la Universitatea „C.I. Parhon" din București.

In cadrul sesiunii au fost prezentate peste 350 de comunicări științifice, printre care cele aparținînd academicienilor Traian Săvulescu, Ilie Murgulescu, Gh. Spacu, Simion Stoilov, E. Macovschi, E. Bădărău, Gr. Moisil, Iorgu Iordan, Al. Rosetti, C. Balmuș, Mihail Ralea, ale profesorilor N. Sălăgeanu și Al. Graur, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., M. Bălănescu, Horia Hulubei, Athanase Joja, Miltiade Filipescu și alții.

Miercuri la amiază, în aula Facultății de științe juridice a avut loc ședința festivă de închidere a sesiunii. Prof. Miltiade Filipescu, prorector al Universității „C. I. Parhon", a prezentat coraportul asupra activității științifice desfășurate în cadrul universității în primul semestru al anului 1955.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Cuvîntul de închidere al lucrărilor sesiunii a fost rostit de prof. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C.I. Parhon".

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Munca obștească a pedagogilor

Invățătorii și profesorii din cuprinsul raionului Zeletin desfășoară o intensă propagandă agricolă printre țăranii muncitori, în vederea răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate. Cu un rezultat al acestei munci, numeroși țărani muncitori din cuprinsul raionului au folosit metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat la culturile prășitoare, precum și alte metode care contribuie la mărirea producției la hectar. Astfel, membrii întovărășirii agricole „1 Mai" din satul Buda, ca și țăranii întovărășiți din satele Călini, Valea Mare și Satul Nou, au însămînțat porumb și cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

C. PREDESCU

Practica viitorilor ingineri agronomi

Studenții din anul IV al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București execută acum cu bune rezultate stagiul de practică la diferitele unități ale agriculturii socialiste.

In cadrul campaniei agricole de primăvară, studenții Ion Constantin și Constantin Mateescu, de la Facultatea de mecanizare, care au lucrat la S.M.T. Ostrov, au depășit norma de trei ori. Studenții Andrei Ivanov și Dumitru Popescu, de la aceeași facultate, au depășit norma la semănatul ovăzului de 3,5 ori. Tot la S.M.T. Ostrov, brigada de studenți condusă de viitorul inginer agronom Ion Mihaltu a reparat cu multă pricepere două tractoare I.A.R. și un tractor K.D. 35.

Studenții care au lucrat la G.A.S. Rimnic, au ajutat gospodăria și în diferite probleme tehnico-organizatorice.

Stagiul de practică contribuie mult la completarea și desăvîrșirea pregătirii studenților, la formarea lor ca ingineri agronomi bine înarmați din punct de vedere teoretic și practic.

L. DUNAJECZ

Teatrul de păpuși din Craiova

Din inițiativa Comitetului orășenesc al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Craiova a luat ființă, încă de multe luni în urmă, teatrul de păpuși „Sfredeluș". Cei care au inițiat înființarea acestui teatru au fost ajutați îndeaproape de secția de învățămînt a orașului. La organizarea teatrului au participat și cîteva educatoare cum este, de pildă, tovarășa Ștefania Alexandrescu, care și-a luat angajamentul să scrie muzică și să susțină acompaniamentul la pian, ceea ce a reușit să facă cu mult succes. Treptat, cercul artiștilor amatori s-a lărgit, cuprinzînd educatoare ca Maria Diaconu, Constanța Stoica, Otilia Preda, Ileana Popescu etc.

Intelegînd să sprijine munca noii formații artistice, Teatrul Național din Craiova a delegat în acest scop pe actorul Barbu Morcovescu, prin strădania căruia s-au confecționat păpușile, decorurile și s-a construit scena. Tot el s-a ocupat și de instruirea artistică a colectivului.

Succesul obținut cu spectacolul „Iepurașul încrezut" este un indiciu că teatrul poate realiza spectacole frumoase, interesante și instructive pentru copiii oamenilor muncii din Craiova.

P. STOENESCU

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

In școlile regiunii Craiova examenele de sfîrșit de an au fost așteptate cu multă nerăbdare de elevi și cadrele didactice. Majoritatea elevilor din școlile medii au obținut rezultate frumoase la lucrările scrise și la examenul oral.

Succese însemnate s-au obținut la școala medie de fete nr. 1 din Craiova, unde examenele se desfășoară la un nivel mai ridicat decît în anul trecut. Fotografia noastră înfățișează pe eleva Dincă Elena, din clasa a X-a B a acestei școli. In timpul anului ea a fost fruntașă la învățătură, ajutîndu-și permanent colegele rămase în urmă. La examene a obținut note din cele mai bune.

In creșe, cămine de zi, grădinițe, școli de toate gradele, copiii căminelor muncii se bucură de o îngrijire deosebită.

In clișeu: *In căminul de zi C.A.M. Belvedere, din Capitală, micii constructori, urmăriți cu grijă maternă de educatoarea lor tov. Paula Popescu, alcătuiesc edificii din cuburi de carton. In anii viitoarelor cincinale ei vor construi uzine și școli, canale și hidrocentrale.*

Comunistul Savu Sabin, directorul școlii medii tehnice de mecanică din Orașul Stalin, ajutat de colectivul pedagogic și un număr de utemiști, a introdus în școala pe care o conduce o inovație care înlătură dificultățile existente în întrebuințarea tablei de scris obișnuite.

Inovația constă în înlocuirea lemnului tablei cu o bandă lată de cauciuc, care rulează la apăsarea unui întrerupător electric. De asemenea, ștersul tablei se face în mod mecanic.

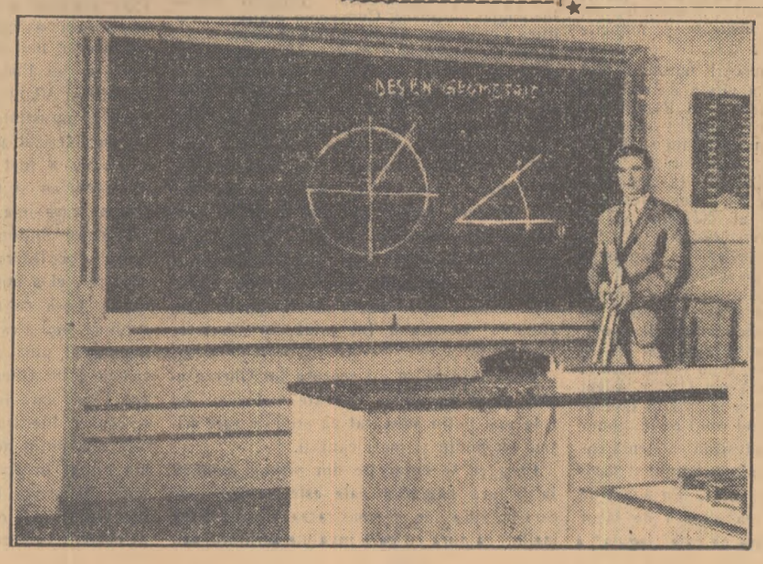

La 11 iunie 1955, tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membru în Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S., împlinește 60 de ani.
In clișeu: Pionieri din București înmînînd buchete de flori tovarășului Bulganin, cu prilejul vizitei în Capitala patriei noastre a delegației guvernamentale a U.R.S.S. care a participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad.

In interesul păcii și colaborării între popoare

Poporul romîn a avut marea cinste și bucurie de a primi în Capitala patriei noastre pe tovarășii N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și A. I. Micoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care au participat la tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad. Primirea entuziastă pe care cetățenii Capitalei au făcut-o acestor oaspeți, însuflețirea care a domnit în întreaga țară reflectă dragostea fierbinte și recunoștința poporului nostru față de marele popor sovietic, față de glorioasul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, față de guvernul sovietic.

De asemenea, poporul nostru a salutat cu căldură prezența în țara noastră a tovarășilor Mátyás Rákosi, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, și András Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, precum și a tovarășilor Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia și Jiri Hendrich, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a avut în Capitala țării noastre întrevederi și un larg schimb de păreri cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Gheorghe Apostol, prim-secretar al C.C. al P.M.R., și cu alți conducători ai Republicii Populare Romîne, precum și cu conducătorii poporului ungar și ai poporului cehoslovac, care au sosit în Republica Populară Romînă într-o vizită de prietenie.

In cadrul acestor întrevederi delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a informat despre desfășurarea tratativelor pe care le-a dus în Iugoslavia. Au fost examinate toate problemele de politică externă atinse de Declarația comună a Guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Comunicatul despre vizita delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice în Republica Populară Romînă, ca și comunicatul cu privire la vizita în R. P. Bulgaria a delegației guvernamentale sovietice constituie noi și puternice dovezi ale prieteniei, alianței și colaborării frățești dintre țările lagărului socialismului.

In urma schimbului deschis de păreri care a avut loc la Sofia și la București și care s-a desfășurat într-un spirit de înțelegere reciprocă, într-o atmosferă de prietenie și cordialitate, s-a constatat deplina unanimitate a conducătorilor Uniunii Sovietice, Bulgariei, Romîniei, Ungariei și Cehoslovaciei în toate problemele internaționale privind interesele acestor state.

In cadrul întrevederilor de la Sofia și București a fost exprimată satisfacția față de colaborarea prietenească realizată între Uniunea Sovietică și Iugoslavia.

Acordul realizat la Belgrad nu poate să aibă decît o influență favorabilă asupra îmbunătățirii continue a relațiilor dintre țările de democrație populară și Iugoslavia. Cu prilejul întrevederilor de la Sofia și București conducătorii Bulgariei, Romîniei, Ungariei și Cehoslovaciei, salutînd acordul realizat între U.R.S.S. și Iugoslavia, și-au exprimat speranța și convingerea că între țările lor și Iugoslavia se va ajunge la o colaborare prietenească în interesul întăririi continue a cauzei păcii și socialismului.

Poporul romîn, legat printr-o veche prietenie și prin tradiția luptei comune pentru libertate și independență de poporul iugoslav, a salutat cu bucurie fiecare pas înainte pe calea normalizării relațiilor romîno-iugoslave, pe calea statornicirii unor legături de colaborare și bună vecinătate. Poporul nostru este însuflețit de dorința sinceră ca între Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia să se întărească tot mai mult relațiile de colaborare prietenească, considerînd că aceasta este în interesul ambelor țări și, în același timp, în interesul păcii și al colaborării internaționale. In declarația făcută la Conferința de la Varșovia, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate cu R. P. F. Iugoslavia, arătînd că acordurile încheiate în ultima vreme între țările noastre au lărgit domeniile de colaborare romîno-iugoslavă.

Cu prilejul schimbului de păreri care a avut loc la București între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și conducătorii Romîniei, Ungariei și Cehoslovaciei, s-a văzut încă odată că guvernul țării noastre este hotărît să aducă contribuția sa continuă la normalizarea și dezvoltarea relațiilor dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

In normalizarea și dezvoltarea relațiilor de prietenie, bună vecinătate și colaborare cu R.P.F. Iugoslavia, poporul romîn vede un pas însemnat pe calea păcii.

In lume există însă forțe care sînt interesate nu în destinderea încordării în relațiile internaționale, ci în agravarea ei. Acestea sînt forțele agresiunii și războiului, în frunte cu cercurile agresive din S.U.A. Este semnificativă în această privință neliniștea care a cuprins cercurile imperialiste în urma succesului tratativelor sovieto-iugoslave. Corespondentul din Washington al ziarului „New York Journal American", Sentner, relata, bunăoară, că acordul de la Belgrad dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia a dus pe funcționarii Departamentului de stat într-o stare de „consternare sumbră". Arătînd că S.U.A. au căutat mereu „să împiedice o apropiere între Uniunea Sovietică și Iugoslavia", Sentner subliniază că în urma succesului tratativelor sovieto-iugoslave Departamentul de stat „bîjbîie în întuneric". După cum relatează agenția United Press, Knowland, liderul republicanilor din senat, a declarat că tratativele sovieto-iugoslave au constituit o „serioasă lovitură" pentru S.U.A. și aliații lor. Nemulțumirea care a cuprins cercurile agresive americane este scoasă la iveală și de presa din celelalte țări apusene. Astfel ziarul vest-german „Spandauer Volksblatt" subliniază că tratativele sovieto-iugoslave au provocat „nemulțumiri în S.U.A.", întrucît ele pot îndemna țările care urmează politica americană să adopte o poziție mai independentă și să refuze să participe la blocuri militare și la marile cheltuieli militare.

Oricît s-ar agita cercurile agresive, astăzi este limpede pentru orice om cinstit că ideea tratativelor, a coexistenței pașnice cîștigă tot mai mult teren, în timp ce politica „de poziții de forță" este condamnată cu tot mai multă hotărîre. Increzătoare în forțele lor, popoarele pășesc mereu mai sigure pe drumul menținerii și apărării păcii.

In întîmpinarea Festivalului de la Varșovia

★ **In cinstea Festivalului de la Varșovia**, brigăzi de tineri muncitori și elevi din regiunea Ploești dau ajutor gospodăriilor agricole colective și de stat. In raionul Rîmnicu Sărat s-au și plivit peste 80 ha grîu; pionierii au efectuat mai mult de 1.000 ore muncă de folos patriotic.

★ **Studenții Institutului forestier** din Orașul Stalin, ca și un mare număr de elevi din localitate, lucrează la împădurirea masivului Tîmpa. Toți tinerii din regiune amenajează în cinstea Festivalului parcuri, terenuri sportive etc.

★ **Numeroase echipe artistice** au format tinerii din regiunea Iași, organizînd spectacole pentru elevi și studenți.

Acțiunea de întîmpinare a Festivalului constituie pentru oamenii școlii un minunat prilej de intensificare a muncii lor de educare a tineretului în spiritul dragostei pentru orînduirea democrat-populară și al năzuinței de a contribui la înflorirea ei, în spiritul luptei pentru menținerea și întărirea păcii.

In întîmpinarea Festivalului de la Varșovia, organele învățămîntului și cadrele didactice trebuie să ducă o largă acțiune de antrenare a elevilor și studenților pentru a obține noi succese la învățătură și disciplină, în munca de folos patriotic și în cea cultural-artistică.

★ **Pentru întreținerea culturilor**, organizațiile U.T.M. din regiunea Baia Mare au format peste 300 de echipe de tineri muncitori și elevi.

★ **22 de vagoane de fier vechi** au strîns, pentru a întîmpina cu cinste Festivalul, tinerii din fabricile, satele și școlile Regiunii Autonome Maghiare. Pentru intensificarea acestei acțiuni, unitatea de pionieri a școlii elementare nr. 3 din Sfîntu Gheorghe a lansat o chemare la întrecere, primită cu drag de toate școlile din regiune.

Pregătiri pentru Festival peste hotare

BELGIA. Comitetul Național Belgian al Festivalului anunță că delegația de tineri din Belgia este formată de pe acum din peste 50 de tineri. Un grup de elevi ai școlii de dansuri clasice va face parte din delegație și va participa la concursurile culturale și la programul național belgian. De asemenea, va veni la Festival și o orchestră de jazz a studenților universității din Bruxelles.

SIRIA. 98% din studenții Facultății de arte și meserii din Alep, care au anunțat participarea lor la Festivalul de la Varșovia, au semnat apelul de la Viena. Uniunea Națională a Studenților a confirmat faptul că va participa la Festival.

LIBAN. La sfîrșitul lunii aprilie s-a constituit în Liban Comitetul Național de pregătire a Festivalului, în cadrul unei reuniuni la care au participat 70 de reprezentanți ai organizațiilor de tineret, studenți, sindicate etc.

MEXIC. In rîndurile tineretului mexican — în numeroase organizații de tineret și studenți, în uniunile culturale și sportive etc. — Festivalul de la Varșovia a trezit un uriaș interes. Ziarul „Excelsior" — cel mai important ziar din Mexic — a publicat un apel semnat de reprezentanții celor 15 organizații sindicale principale, prin care tineretul mexican este chemat să se pregătească pentru Festival.

(Din ziarul „Festival" nr. 9 din 1—7 iunie 1955).

Din experiența școlii sovietice

Un puternic mijloc de educație

Valentina Koroleva, absolventă a școlii medii nr. 96 din Moscova, și-a ales pentru lucrarea scrisă la limba rusă, la examenul de maturitate, tema „Chipurile de comuniști în romanul „Tînăra Gardă" de A. A. Fadeev".

Ea și-a dezvoltat tema într-un plan larg. A început înfățișînd rolul conducător și inspirator al Partidului Comunist în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei. „Partidul, a scris ea — este conducătorul poporului și, în același timp, slujitorul lui". Valentina Koroleva i-a înfățișat pe comuniști ca oameni care își pun toată viața în slujba „lucrului celui mai minunat de pe pămînt — lupta pentru eliberarea omenirii". Devotamentul față de popor, bărbăția, dîrzenia, fermitatea, credința profundă în victoria asupra fascismului, iubirea pasionată de viață — iată ceea ce a atras-o mai mult în chipurile lui Liutikov și Protenko.

La examenele orale, absolventa a vorbit despre romanul lui N. A. Ostrovski „Așa s-a călit oțelul". Ea a înfățișat într-un mod foarte interesant chipul lui Korceaghin. Valentina a vorbit despre problema eroului pozitiv și despre felul în care este rezolvată această problemă în literatură. După părerea ei, problema eroului pozitiv este rezolvată în mod reușit de către Ostrovski în chipul lui Pavel Korceaghin. Scriitorul ni-l înfățișează în procesul de creștere, arată ce l-a ajutat pe Pavel să devină un om adevărat.

Valentina Koroleva a zugrăvit drumul vieții lui Korceaghin, scoțînd în evidență elementele esențiale și caracteristice care au făcut chipul lui Pavel atît de atractiv pentru tineretul Țării Sovietice și al țărilor de peste hotare.

Însemnătatea literaturii în educația politică și morală a tinerei generații este deosebit de mare. Eroii literaturii clasice ruse și ai literaturii sovietice care întruchipează în ei cele mai bune trăsături ale poporului au fost întotdeauna un exemplu demn de imitat, au însuflețit tineretul la muncă, la luptă și la fapte eroice. Literatura este un mijloc puternic de educare a unor oameni sănătoși din punct de vedere moral, creatori activi ai vieții noi. Aceasta o simți îndeosebi la examenele de literatură, cînd asculți răspunsurile tinerilor și tinerelor care pășesc pragul vieții.

În fața comisiilor de examinare ale școlilor nr. 96 și nr. 88 din Moscova trec una după alta tinerele absolvente. Întrebările care li se pun sînt variate, dar tot atît de variate sînt și răspunsurile pe care le dă fiecare absolventă. Examinatorii apreciază cu note diferite răspunsurile. Multe eleve primesc note bune; unele, numai note suficiente. Dar în toate aceste răspunsuri există și ceva care nu poate fi apreciat după sistemul de notare de la 1 la 5: exprimarea gîndurilor intime, a năzuințelor înalte ale elevelor.

În operele beletristice le emoționează adevărul vieții: în chipurile trecutului — năzuința spre idealuri înalte, în chipurile oamenilor sovietici — slujirea plină de abnegație a poporului, actele eroice săvîrșite în numele lui. Le este scump și apropiat Rahmetov — acest cavaler neînfricat, care se bucură de dragostea poporului. Cu o deosebită căldură au vorbit elevii despre Grișa Dobrosclonov, căruia „destinul îi pregătea un drum glorios, un nume răsunător de apărător al poporului, tuberculoza și Siberia". Parcă este viu, în caracterizările lor, eroul lui Gorki, Danko, care a luminat cu inima sa înflăcărată drumul oamenilor de la robie spre libertate. Elevele au dovedit maturitate de gîndire în dezvăluirea concepțiilor politice ale lui Pavel Vlasov. Ele au fost profund captivate de chipurile eroilor din Krasnodon, care și-au jertfit viața pentru fericirea oamenilor sovietici.

Răspunsurile elevilor nu s-au bazat numai pe manualul de literatură, ci erau roadele unor reflexii mature asupra soartei eroilor, urme ale unor impresii adînc întipărite, ale unor cărți care le-au deschis ochii asupra sensului vieții, asupra rostului omului în societate. Se poate spune fără exagerare că profesoara Olga Pavlovna Simanciuc, care predă literatura la școala nr. 96, ca și profesoara Natalia Petrovna Paleh, de la școala nr. 88, și-au îndeplinit în mod conștiincios datoria de educatoare ale tinerei generații, au muncit mult pentru a le forma elevelor concepții comuniste asupra vieții, pentru a le învăța să simtă eroismul și frumusețea faptelor omului, să mediteze asupra fenomenelor sociale.

(Dintr-un articol de E. Prahova, publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

La Universitatea de stat din Kazan (R.S.S.A. Tătară), se desfășoară o intensă activitate științifică și didactică. În clișee: academicianul Alexandr Arbuzov (dreapta) împreună cu discipolul său G. Kamai, doctor în științe chimice, lucrînd în laborator; clădirea centrală a Universității din Kazan.

În cercurile de elevi

Clădirea cu două etaje a școlii din Siversk (regiunea Leningrad) se vede chiar de la gară. Tencuită în alb, ea deschide spre soare ferestrele sale largi.

Copiii lucrează cu mult interes în atelierul școlii — la mesele de tîmplărie și la strunguri — în S.M.T., în colhoz.

...Elevii din clasa a VII-a participă la cercul de studiere a tractorului. Lecțiile se desfășoară în atelierul S.M.T. Copiii l-au înconjurat pe conducătorul lor, inginerul Alexandr Grigorievici Cepîjenko. Ei ascultă cu atenție explicațiile pe care le dă acesta chiar lîngă tractor. Se analizează construcția motorului. După explicațiile profesorului, băieții se apucă singuri de treabă. Încearcă motorul, demontează și montează diferite subansambluri, studiază sistemul de răcire.

...Clasa a IX-a studiază mașinile. Astăzi, elevii învață sistemul de frînare. Profesorul V. A. Suhorukov a adus în clasă o motocicletă. Ora trece pe neobservate, iar cînd profesorul anunță că activitatea s-a terminat, o mulțime de băieți mici, veniți nu se știe de unde, înconjoară motocicleta... Fără a scăpa o singură mișcare a elevilor de clasa a IX-a, ei privesc cu invidie cum se așează la loc roata demontată, ajută la însurubat piulițele. Cît de fericiți sînt cei mari, care învață să conducă asemenea mașini!...

Într-o încăpere mică, vecină cu sera școlară, trăiesc iepurii de casă. Elevii din clasa a VII-a le poartă de grijă: le aduc hrană și apă, îi curăță, le schimbă așternutul. Datorită acestor îngrijiri, iepurii cresc zilnic în greutate.

...Alături de cabinetul de fizică al școlii se află o odaie mică, în care s-a instalat laboratorul de radio. Conducătorul acestui laborator este elevul Evgheni Grigoriev, cunoscut de toți școlarii. Pasionat încă din copilărie pentru radio, Evgheni îți dă oricînd o consultație sau o informație în problemele de radio-tehnică, te poate ajuta să rezolvi o problemă mai grea. Sub îndrumarea lui activează cercul de radioamatori. Membrii cercului au totdeauna multă treabă. De curînd ei au terminat montarea punctului de radioficare al școlii. Acum îl fac transportabil, spre a putea organiza transmisiuni direct din clasă. Cînd școala a achiziționat un televizor, copiii din cerc au hotărît să-l ia în grija lor. Ei au instalat televizorul în cameră lor, au montat antena pe acoperiș. Atunci s-a constatat că în „laborator" nu pot încăpea toți doritorii de a viziona transmisiunile de televiziune. Acum, copiii se gîndesc cum să facă transportabilă masa pe care este așezat televizorul, astfel încît s-o poată scoate în coridor, unde s-ar putea organiza vizionări colective.

Sînt foarte activi și tinerii electromontori. Ei strîng aparate pentru cabinetul de fizică, confecționează material didactic. Membrii cercului lucrează instalații electrice, repară singuri toate defectele instalației de lumină. Școala nu are nevoie să cheme electricieni, deoarece elevii fac singuri toate lucrările necesare.

...Deși ora de închidere a bibliotecii școlare a trecut de mult, totuși mica încăpere este plină. Aici lucrează fetele din cercul de legătorie. Astăzi ele au multă treabă. Trebue să lege un teanc de reviste și cărți. Fetele au spor la muncă, ieșind cu ajutorul unei mașini pe care a construit-o colegul lor A. Kolobovnicov. El este și conducătorul cercului.

Dar mai tîrziu decît toți ceilalți pleacă acasă copiii care lucrează în atelierul școlii. Ei au la dispoziție mese de tîmplărie, menghine, strunguri. De multe ori copiii stau aici pînă seara tîrziu. Fiecare din ei meșterește cîte ceva. Într-un colț, patru băieți aranjează ceva într-o ladă mare. Aceștia sînt A. Egorov, O. Gosudarenkov, V. Smoleakov și V. Hablov. Ei construiesc un incubator. În acest incubator, cu ajutorul încălzirii electrice, se vor scoate pui pentru cercul tinerilor naturaliști. Alături s-a aplecat deasupra strungului elevul Jenia Zuicov, din clasa a VII-a. Cu ajutorul unui cuțit foarte fin el strunjește figuri de șah.

În cabinetul de desen, situat alături, este liniște deplină. În fața unui tablou stă, cu pensula în mînă, un tînăr înalt. El mînzește cu însuflețire. Este elevul Evgheni Bolșakov, vestitul pictor al școlii. Lucrările sale au fost premiate de multe ori la expoziții; multe din ele împodobesc astăzi pereții școlii. Acum el lucrează la un nou tablou, intitulat „Pe parcela școlară"... Acest tablou este destinat Expoziției Agricole Unionale, la care va participa în anul acesta școala din Siversk.

Multe lucruri interesante pot fi văzute seara în această școală sătească. În zile diferite, aici activează 26 de cercuri de elevi. Cu ajutorul profesorilor, iar uneori și sub îndrumarea elevilor din clasele superioare, școlarii își însușesc tehnica, își dezvoltă aptitudinile. Copiilor le place mult munca în cercuri. Este suficient să spunem că cercurile sînt frecventate în mod regulat de peste 50 la sută din toți elevii școlii.

De curînd, la școala din Siversk s-a deschis o expoziție cu lucrările elevilor. Ce nu găsești aici! Numeroase construcții, modele și machete, etajere, sculpturi în lemn, desene, fotografii, broderii și multe alte lucruri, executate de mîinile pricepute ale elevilor.

Z. FEDOROVA

Dezvoltarea dragostei școlarilor pentru munca agricolă

Predarea biologiei pe baza învățăturii miciuriniste nu poate fi realizată fără legarea teoriei de practică, fără antrenarea pe scară largă a elevilor la munca obștească. Iată de ce sute de mii de elevi din școlile de cultură generală ale Uniunii Sovietice lucrează pe parcelele școlare de experiență pe ogoarele și în fermele colhoznice, în cercurile tinerilor naturaliști. Ei poartă cu mîndrie titlul de tineri miciuriniști, continuatori ai operei marelui transformator al naturii.

Activitatea tinerilor miciuriniști este foarte variată. Pe tarlalele parcelei școlare de experiență ei fac experiențe privitoare la metodele de obținere a unor recolte bogate și timpurii, selecționează cele mai bune varietăți noi. Tinerii miciuriniști transmit experiența muncii lor colhozurilor sau altor școli. De pildă, tinerii miciuriniști de la școala de șapte ani din Kutuzovo, regiunea Moscova, au încrucișat, sub îndrumarea profesoarei Vasilieva, porumb „Pionierul Nordului" cu porumb din Altai, obținînd un hibrid care se coace în condițiile regiunii Moscova. Ei au denumit acest porumb „Kutuzovca". Sînt trei ani de cînd această varietate de porumb este însămînțată pe ogoarele colhozului „Malenkov", dînd o recoltă de peste 100 chintale la ha. Tinerii miciuriniști au trimis semințe de „Kutuzovca" nu numai școlilor din apropiere, ci și altor instituții: stațiunilor regionale ale tinerilor naturaliști, caselor de pionieri etc.

Tinerii miciuriniști se îngrijesc de animalele domestice, obțin sporirea greutății zilnice a viteilor și mărirea cantității de lapte muls de la vaci. Numeroși elevi participă în mod activ la îmbunătățirea condițiilor de întreținere și hrană a animalelor. Așa, de pildă, elevii școlii medii nr. 12 din Starîi Korsunsk au ajutat colhozului „Budionîi" să construiască o conductă de apă și o linie suspendată la fermă.

În multe școli sătești elevii sînt grupați în echipe, cărora colhozul le dă un teren pentru creșterea culturilor cerealiere, tehnice, furajere și leguminoase. Pe mici parcele de 1—3 ha., echipele sporesc în mod considerabil recoltele planificate pentru raionul respectiv.

Elevii din clasele superioare studiază în cercuri construcția tractoarelor și a combinelor, iar după aceea îi ajută pe mecanizatori.

Dar ce determină interesul copiilor pentru munca agricolă, succesul muncii lor?

În primul rînd, școlarii trebue să înțeleagă importanța socială a muncii pe care o îndeplinesc, muncă ce se desfășoară pe baza cunoștințelor dobîndite și confirmă în practică aceste cunoștințe.

Școala este obligată să-i învețe pe copii să aplice în mod creator cunoștințele în activitatea lor practică. Punînd în fața elevilor un scop social limpede și determinat, profesorul trebuie să-i ajute să atingă acest scop.

Este necesar de a educa în permanență inițiativa și perseverența școlarilor în rezolvarea sarcinii puse. Planul întocmit trebuie să fie neapărat îndeplinit. Mulți tineri miciuriniști țin jurnale în care notează succesiv lucrările îndeplinite, fac observații cu privire la starea plantelor etc.

Elevii nu trebuie să muncească izolat ci în comun, în echipe formate din mai mulți inși. Munca trebuie să se desfășoare organizat, respectîndu-se toate regulile agrotehnice.

Rezultatele muncii practico-experimentale a tinerilor miciuriniști trebuie totalizate la expoziția agricolă. Multe școli organizează „sărbători ale recoltei", la care elevii raportează conducerii colhozului și sovietului sătesc despre munca îndeplinită și despre rezultatele ei.

Munca celor mai bune școli și a celor mai bune cercuri ale tinerilor miciuriniști trebuie demonstrată la expozițiile regionale și la Expoziția Unională. Anul trecut, peste 16.000 de tineri miciuriniști participanți la Expoziția Agricolă Unională au primit diplome și medalii.

Organizarea cercurilor de tineri miciuriniști, participarea elevilor la producția colhoznică permite școlii să îmbine în predare teoria cu practica, să educe copiii în spiritul dragostei de muncă.

VACANȚA ELEVILOR DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Pe malurile rîului Angara

În împrejurimile orașului Irkutk, într-o pădure de brazi, se amenajează o nouă tabără de pionieri, destinată copiilor constructorilor hidrocentralei de pe Angara.

Nu departe de Irkutk, pe colinele înalte ale malului sting al rîului Angara, se înalță numeroase clădiri cu două etaje, bine amenajate, cluburi și magazine, spitale. Aici sînt așezările hidroconstructorilor. De-a lungul străzilor înverzesc arbori tineri. Acest oraș al tineretei are perspective minunate. În jurul hidrocentralei vor apare în curînd noi întreprinderi industriale. Se va mări de cîteva ori numărul populației. Oamenii se gîndesc la viitor, la ziua de mîine, și cea mai vie manifestare a acestor gînduri este grija pentru generația tînără, pentru copii.

Acum, în orășelul hidroconstructorilor sînt opt grădinițe de copii și creșe și trei școli, din care una medie. În toamna anului trecut, constructorii au terminat amenajarea unui mare stadion. Odată cu începutul sezonului sportiv actual, pe stadion au început să-și desfășoare activitatea tinerii sportivi. Și pe lîngă cluburile muncitorești ale șantierului funcționează secțiuni pentru copii.

În fiecare an, copiii constructorilor hidrocentralei de pe Angara își petrec vacanța în taberele de pionieri ale orașului vecin, Angask. Și în vara aceasta se vor odihni aici 300 de școlari fii ai hidroconstructorilor.

Vara pionierilor

Se apropie timpul odihnei de vară a școlarilor. În toate cele 44 de tabere de pionieri din Kirovakan, Tahkadzan, Ankavan și alte localități din Armenia s-au terminat pregătirile pentru primirea copiilor. În orașele și centrele raionale se organizează aproape 450 de tabere de pionieri.

Într-un mod interesant își vor petrece vacanța școlarii din raioanele rurale. Pe lîngă două colhozuri din raioanele Kotaisk și Ahtinsk se înființează pentru prima oară tabere de pionieri. Mii de copii vor lua parte la excursii prin ținutul natal.

Și-a început sezonul sanatoriul de copii al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt al Republicii. Sanatoriul este situat în apropiere de Leninakan. S-au deschis sanatorii pentru copii la Erevan, în pădurile de lîngă Dilijan și Stepanavan, lîngă Aragat. În curînd se vor deschide secții pentru copii în localitățile climaterice Arznijk și Djermuk.

O sută de ani de la nașterea lui C. Dobrogeanu-Gherea

Împlinirea a o sută de ani de la nașterea lui Gherea, fruntaș al criticii noastre materialiste, a prilejuit o analiză binevenită a operei sale, operă care a însemnat o contribuție valoroasă la dezvoltarea literaturii românești într-o perioadă de ascuțite frămîntări sociale și, ca o consecință a acestora, de vie înfruntare a unor concepții adverse în domeniul cultural. Publicarea — în mod regretabil întîrziată pînă acum — a studiilor criticului va răspunde, nădăjduim, cît de curînd, interesului și cererilor îndreptățite ale cititorilor. Învățămîntul universitar și mediu, a căror programă prevede studierea operei lui Gherea, s-a resimțit de lipsa unor asemenea culegeri, vechea ediție apărută acum vreo trei decenii nefiind decît la îndemîna numărului limitat de cititori cu acces la principalele biblioteci publice.

Că alte ediții nu s-au publicat în trecut — și cu atît mai puțin destinate școlarilor — nu este de mirare. Critica oficială își afirma unanim o descendență maioresciană, iar de pe pozițiile criticii și esteticii idealiste studiile lui Gherea nu puteau fi citate decît pentru a fi combătute sau cel puțin minimalizate. Dacă o istorie a literaturii române pentru uz școlar, apărută la numai cîțiva ani după moartea lui Gherea, observa cel puțin că „tineretul mai ales a îmbrățișat cu căldură pe noul critic și l-a făcut un moment idealul credințelor sale literare", o lucrare similară publicată de Casa Școalelor în 1944 nu-l amintea pe critic decît într-o frază, printre adversarii „Junimii", fără nici un comentar, ca și cum autorul „Studiilor critice" nu ar fi reprezentat nimic în literatura noastră. Cam în aceeași vreme (1943), Vladimir Streinu exprima încă mai categoric atitudinea criticii burgheze față de Gherea, pomenindu-l cu fățișă ostilitate. În asemenea ambianță este foarte explicabil de ce Gherea nu figura în programele școlii burgheze și nu era amintit în manuale decît tot ca adversar al lui Titu Maiorescu și anume, ca unul mărunt, între alții „zdrobiți" de prestigiul „maestrului".

Preluarea moștenirii critice a lui Gherea, reprezentant de seamă al gîndirii materialiste în cultura noastră, s-a impus astfel cu necesitate după 23 August 1944. Indicațiile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, cuprinse în raportul la a treizecea aniversare a întemeierii partidului clasei muncitoare din Romînia, au făcut posibilă în această direcție înlăturarea oricăror confuzii, de care n-au fost lipsite articolele despre critic publicate în primii ani după eliberare. Subliniind influența nefastă pe care concepția neoiobăgistă a exercitat-o asupra mișcării muncitorești din Romînia, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a formulat cunoscuta caracterizare: „Deși la începuturile activității sale a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești iar în activitatea sa pe tărîmul criticii literare a combătut concepția ideologilor recționari (Maiorescu și alții), Gherea aduce în sînul partidului socialist idei mențevice, oportuniste, criticate și nimicite la vremea lor de Lenin".

Activist în rîndurile mișcării narodnice din Rusia, de unde pleacă în vîrstă de douăzeci de ani, Gherea, stabilindu-se în Romînia, a îndeplinit la început un rol pozitiv în acțiunea de popularizare a marxismului și de organizare a cercurilor muncitorești. Evoluția sa de la narodnicism la marxism n-a fost însă deplină și, mai ales către sfîrșitul secolului al XIX-lea și în anii de după 1900, oportunismul său, cu puternică amprentă menșevică, l-a împins la emiterea unor teze politice și sociale mult păgubitoare mișcării muncitorești. Cu deosebire lucrarea „Neoiobăgia" a avut o influență nefastă asupra partidului socialist din Romînia; această influență s-a infiltrat parțial și în Partidul Comunist Romîn, fiind demascată și nimicită la Congresul al V-lea (1932). Adept al reformismului, Gherea a apărat în fapt orînduirea burgheză, negînd rolul revoluționar al clasei muncitoare, contestînd existența capacităților revoluționare ale țărănimii și socotind că Romînia, țară înapoiată din punct de vedere economic, nu avea altceva de făcut decît să aștepte realizarea pe cale „legală" a socialismului în țările mai înaintate din occidentul Europei.

Firește, asemenea concepții greșite, antimarxiste, n-au putut să nu răzbată și în activitatea de critic literar și estetician a lui Gherea. Astfel, de pildă, deși s-a apropiat cu spirit critic de părerile lui H. Taine în ceea ce privește factorii determinanți ai creației artistice, el a acordat totuși o importanță necorespunzătoare mediului natural. Mecanicismul viciază și el uneori interpretarea pe care Gherea o dă fenomenului literar și artistic, pe care îl leagă prea direct de trăsăturile economico-sociale ale epocii. În sfîrșit, spațiul neîngăduindu-ne să întreprindem aici o cercetare mai adîncită a erorilor, ca de altfel nici a calităților lui Gherea, vom mai aminti numai faptul că și unele din aprecierile criticului asupra marilor scriitori de opera cărora s-a ocupat sînt greșite, reprezentînd concesii făcute ideologiei burgheze. Cunoscînd platforma politică a criticului, nu ne putem mira că el n-a reușit să prețuiască deplin satira lui Caragiale ca biciuire a claselor dominante, ci a văzut în personajele dramaturgului niște imagini ale periferiei, iar în obiectul satirei nu o demascare a însuși sistemului parlamentar burghez, ci doar combaterea anumitor „anomalii" caracteristice țării noastre, ca urmare a importului unor forme evoluate din occident, pentru un fond înapoiat. Este văditâ aici însușirea teoriei maioresciene reacționare a formei fără fond. Erori apar și în analiza poeziilor lui Eminescu, poetul fiind acuzat de evocarea idealizată, de „poetizarea" trecutului (de pildă, în „Scrisoarea III").

Dacă însă avem a-i reproșa lui Gherea erori grave ca acelea indicate mai sus, nu este mai puțin adevărat că studiile sale critice au multe și mari calități.

Ceea ce te cucerește din primul moment la lectura paginilor sale este patosul pe care-l pune în demonstrarea și susținerea ideilor, căldura cu care învăluie scriitorul sau opera a cărei valoare voiește s-o dovedească. Acestea sînt însușiri ce-l caracterizează ca pe un îndrăgostit de adevăr și frumos, și în același timp ca pe un scriitor militant.

Gherea a fost un polemist de mîna întîi. Articolele pe care le-a scris în cadrul polemicii cu Titu Maiorescu impun prin soliditatea argumentării, prin precizia cu care sînt descoperite fisurile în sistemul apărat de adversar și prin vigoarea loviturilor. Mai toate studiile critice ale lui Gherea împletesc iscusit analiza, dusă în mod exemplar pînă la sezisarea unor detalii artistice semnificative, cu teoretizări largi. Digresiunile, uneori destul de ample, în legătură cu fenomenul social sau cu probleme estetice, nu-l îndepărtează nicidecum de ținta vizată, ci îl servesc convingător în demonstrație. Instrumentele științifice, de proveniență materialistă, deși nu marxistă, un gust artistic cultivat prin lecturi bogate, aprecierea de scrierile celor mai de seamă reprezentanți ai criticii și esteticii secolului al XIX-lea l-au situat pe Gherea în mod hotărît deasupra nivelului comun al criticii literare de la noi.

Capacitatea unui critic literar se evidențiază și prin posibilitatea lui de a enunța judecăți de valoare asupra unui scriitor contemporan, a cărui creație e în desfășurare. Este suficient a aminti în această privință că Gherea a izbutit să aprecieze temeinic opera celor mai de seamă scriitori contemporani, a lui Eminescu și Caragiale, a lui Coșbuc și Vlahuță, în timp ce Maiorescu a dovedit îngustime, de pildă în felul în care l-a caracterizat pe George Coșbuc.

Gherea a fost sprijinit în activitatea sa de estetician și critic literar de învățămintele pe care le-a extras din lucrările democraților-revoluționari ruși Belinschi, Cernîșevschi și Dobroliubov. În evoluția criticii noastre, el a putut cuceri astfel poziții înaintate. Ceea ce ni se pare însă necesar a sublinia, mai ales pentru că aceasta s-a făcut insuficient pînă acum, este faptul că opera critică a lui Gherea nu s-a construit pe loc gol. Chiar dacă înainte de el noi nu am avut o critică literară constituită ca atare, nu este mai puțin adevărat că domeniul acesta n-a rămas în afara preocupărilor scriitorilor noștri de frunte. De la Eliade pînă la Russo, Alecsandri și Cezar Boliac se poate vorbi de cuceriri valoroase în ceea ce privește unele chestiuni esențiale — ca de pildă locul și misiunea literaturii în viața socială. Cu cîteva decenii înainte de Gherea, Russo considera literatura ca izvorîtă din „înrîurirea stării morale sociale și politice" și vorbea de „dreapta și legiuita" înrîurire a literaturii. Boliac și Grigore Alexandrescu au afirmat și ei strînsa legătură dintre literatură și viața societății. Se poate spune deci, pe bună dreptate, că dacă teoria „artei pentru artă" preferată de Titu Maiorescu a reprezentat în ultimele decenii ale secolului trecut o poziție mult înapoiată față de tradiția criticii noastre literare, Gherea a preluat și a dus mai departe această bună tradiție, așa cum marii realiști critici ai vremii sale ridicaseră la un nivel superior moștenirea literaturii create de scriitorii de la 1848. Faptul acesta este întru totul explicabil.

În ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, dezvoltarea clasei muncitoare în țara noastră face din această clasă factorul determinant al progresului în viața socială și în cultură. Mișcarea muncitorească preia și lupta pentru a desăvîrși revendicările burghezo-democratice ale revoluției de la 1848. Numeroasele reviste și ziare muncitorești democratice care apar în aceste decenii și care îl numără pe Gherea printre animatorii lor cei mai de seamă creează un curent literar în care se grupează un număr însemnat de scriitori și, totodată, imprimă în general anumite tendințe literaturii epocii, contribuie efectiv la dezvoltarea realismului critic în literatura noastră.

Militarea pentru o artă realistă ca expresie a celor mai înalte idealuri sociale constituie însușirea cea mai de preț a criticii gheriste. Combătînd idealismul lui Maiorescu, care minimaliza conținutul de idei al operei de artă și propovăduia apolitismul, înstrăinarea de realitate, Gherea a știut să vadă că apărătorii „artei pentru artă" nu erau adversari ai oricăror tendințe în artă, ci se ridicau doar „împotriva anumitor idei și tendințe", adică împotriva tendințelor progresiste, împotriva afirmării adevărului despre o societate strîmb alcătuită. („Tendenționismul și tezismul în artă"). În opoziție cu critica junimistă, Gherea a cerut de aceea scriitorilor să se afirme ca „artiști-cetățeni", calitate pe care — cum arată el cu numeroase exemple — au avut-o toți marii artiști ai lumii, Goethe și Heine, Voltaire și Victor Hugo, Byron și Thackeray, Mickiewicz și Leopardi, Tolstoi, Șevcenco și atîția alții.

Concluzia criticului nostru a fost formulată într-un mod remarcabil: „Un artist-poet însă nu trăiește în lumea concepțiunilor abstracte, ci mai mult decît oricine în vîrtejul vieții sociale, cu afectele, cu disentimentele, cu ura și iubirea sa, cu lupta de interese deosebite. Tocmai această viață, în care trăiește artistul, el trebuie s-o zugrăvească în creațiunile lui artistice". Și mai departe: „un scriitor genial va fi un factor transformator în domeniul lui, care e viața socială cu toate afectele și interesele ei vitale". („Artiștii-cetățeni").

Aflîndu-se pe o poziție materialistă, criticul nostru a evidențiat faptul că izvorul operei de artă „trebuie să se caute în viața materială a societății... în relațiile politico-economice-sociale, într-un cuvînt în întocmirea socială a societății". Dar înțelegerea acestei probleme este la Gherea încă și mai adîncă. El considera că zugrăvirea realității nu însemnează copia ei mecanică. „Arta — afirmă criticul — nu trebuie să fie o simplă fotografie mecanică a vieții". Inarmat cu asemenea păreri solide, pentru care îl prețuim astăzi, Gherea a putut condamna fără drept de apel critica așa numită „judecătorească" a lui Titu Maiorescu — critica neștiințifică — și a putut defini limpede sarcina criticii științifice care constă în: analiza condițiilor sociale care au dat naștere operei de artă, evidențierea influenței acesteia și studierea mijloacelor artistice prin care o scriere își exercită „lucrarea" asupra cititorilor. Aceste indicații sînt întru totul juste și rămîn valabile și astăzi. Gherea le-a aplicat el însuși — deși cu unele confuzii — în studierea operei scriitorilor de care s-a ocupat. Aceasta i-a îngăduit să descopere originalitatea creației lui Coșbuc și Vlahuță, să dea aprecieri întemeiate și subtile asupra unora din operele lui Caragiale și Eminescu. Totodată, prin seriozitatea analizelor sale, prin dragostea de progres și de om ce-i încălzește studiile, el a îndeplinit un rol eficient în orientarea literaturii din vremea sa.

Rolul istoric pe care l-a jucat Gherea în progresul literaturii și criticii românești, valabilitatea întru totul actuală a multor principii pe care le-a apărat, în ciuda gravelor sale erori și confuzii cu deosebire pe plan social și politic, îndreptățesc pe deplin prețuirea ce i se arată cu prilejul centenarului nașterii sale.

I. MANOLE

ÎN ȘCOLILE PATRIEI SE DESFĂȘOARĂ EXAMENELE

Cunoștințe temeinice de Constituție

Zi însorită de iunie. La școala elementară mixtă de 7 ani nr. 5 din Sibiu este o însuflețire deosebită: se desfășoară examenele.

Elevii clasei a VII-a vor dovedi astăzi cum și-au însușit cunoștințele de Constituție. Cei din prima serie au și tras biletele cu subiectele de examen și acum stau aplecați asupra hîrtiei pe care își schițează răspunsurile. Pe fețele lor, voioșia tinerească a făcut loc de-a binelea unei seriozități mature. Dar deîndată ce încep să-și expună cunoștințele, chipurile li se luminează din nou. Elevii vorbesc despre marile drepturi și libertăți pe care le-a dobîndit poporul nostru muncitor prin lupta condusă de partid, despre înscrierea acestor drepturi în Constituția țării noastre și despre garantarea exercitării depline și în fapt a lor în regimul de democrație populară. Ei leagă în mod just aceste cuceriri de lupta dusă de oamenii muncii în trecut, împotriva regimului burghezo-moșieresc, și, îndeosebi, de principalele momente ale istoriei poporului nostru după 23 August 1944, momente care constituie tot atîtea victorii însemnate obținute de oamenii muncii împotriva dușmanilor dinăuntru și din afara țării, tot atîția pași mari înainte pe drumul făuririi unei vieți noi, tot mai fericite, și a unui stat nou, în care puterea aparține oamenilor muncii.

În glasul elevilor surprinzi adeseori, atunci cînd vorbesc despre aceste cuceriri dobîndite de poporul nostru, o emoție puternică. Și nu este decît o încheiere firească faptul că unii dintre elevi — cum este Tudor Leu — amintesc în răspunsurile lor despre Tratatul de la Varșovia, în care poporul nostru muncitor vede cea mai sigură garanție că marile cuceriri pe care le-a dobîndit vor putea fi păstrate, că uneltirile atîtătonilor la război vor fi zădărnicite, că pacea va fi apărată.

Cele mai multe răspunsuri ale elevilor au fost juste, corect expuse, și au cuprins exemple potrivite, care au ilustrat afirmațiile făcute. Așa a răspuns, de exemplu, elevul Vasile Cinezan, care a vorbit despre ajutorul multilateral acordat țării noastre de către Uniunea Sovietică. El a arătat în ce constă ajutorul economic, ajutorul politic și cel cultural; s-a oprit îndeosebi asupra faptului că noi putem cunoaște și folosi experiența Uniunii Sovietice în construirea socialismului, înaintata știință și artă a poporului sovietic, că unii dintre cei mai buni și mai silitori tineri din țara noastră studiază în cele mai mari centre ale culturii, cum sînt Moscova, Leningrad, Kiev etc.

Răspunsuri bine gîndite a dat și elevul Gheorghe Munteanu. Vorbind despre libertățile politice de care se bucură poporul nostru, el a început prin a arăta falsele libertăți politice din timpul stăpînirii burghezo-moșierimii, exemplificînd aceasta prin regimul stării de asediu, al cenzurii, prin interzicerea activității organizațiilor democratice și mai ales prin ilegalizarea Partidului Comunist din Romînia. În continuare, Gheorghe Munteanu a arătat largile libertăți politice de care se bucură masele de oameni ai muncii din țara noastră, a subliniat că și tineretului i se acordă asemenea libertăți, și a vorbit cu însuflețire despre Uniunea Tineretului Muncitor, organizația revoluționară a tineretului din R.P.R.

Răspunsuri corecte și logice a dat și elevul Nicolae Paraschivescu. Vorbind despre sectorul socialist al economiei noastre, el a arătat că la baza formării și dezvoltării acestuia stă faptul că întreaga putere politică a trecut în mîinile clasei muncitoare, ceea ce a permis naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de transporturi și de asigurare. El a arătat că acest sector s-a dezvoltat și se dezvoltă continuu, că el este elementul nou și baza întregii economii naționale. În legătură cu această problemă, Nicolae Paraschivescu s-a referit și la relațiile de producție noi, socialiste și — decurgînd din acestea — la noua atitudine față de muncă.

Dar dacă cei mai mulți dintre elevi au dovedit o bună pregătire și au dat răspunsuri corespunzătoare, examenul a scos la iveală și o serie de lipsuri în însușirea cunoștințelor. Au fost cîtiva elevi — ca Lucian Bogorin, Valentin Popa și alții — care nu cunoșteau chiar unele probleme elementare. Astfel, elevul Duță n-a știut să facă deosebirea între Marea Adunare Națională și Prezidiul Marii Adunări Naționale. Elevul Lucian Bogorin nu a putut explica de ce justiția noastră este o justiție populară, iar elevul Valentin Popa a dovedit cunoștințe confuze cu privire la reforma agrară. Unii elevi nu cunoșteau sensul unor termeni pe care i-au folosit în răspunsurile lor.

În existența acestor lipsuri, o răspundere importantă o are însuși manualul de Constituție, care nu pornește de la o cunoaștere și o apreciere exactă a posibilităților de înțelegere ale elevilor din clasa a VII-a. Astfel, în manual există unele probleme mai greu de înțeles de către elevii din clasa a VII-a, probleme pe care aceștia fie că le-au învățat corect, dar în mod mecanic, fie că le-au înțeles greșit. Astfel de probleme s-au dovedit a fi noțiunea de „formațiune social-economică", „baza economică a luptei de clasă" etc. De asemenea, ar trebui ca manualul să explice, fie direct în text, fie prin note de subsol, noțiunile mai grele, ca: sector, mica producție de mărfuri, conștiință, legalitate etc.

În spriinirea pregătirii elevilor pentru examenul de Constituție s-au folosit, încă din timpul anului, metode bune și variate. Astfel, au fost organizate ore de meditație și de consultații, s-au ținut scurte conferințe de informare politică asupra celor mai de seamă evenimente interne și internaționale, s-au organizat întîlniri și convorbiri cu fruntași în întrecerea socialistă din orașul Sibiu. Aceste acțiuni au fost întreprinse de către conducerea școlii și de către profesoara de Constituție, tovarășa M. Beiu, care s-a străduit să dea elevilor o pregătire cît mai temeinică. Rezultatele dobîndite la examen, unde marea majoritate a elevilor au dat răspunsuri bune și foarte bune, a constituit o răsplată îndreptățită a acestei munci.

A. PETRIC

Pregătire necorespunzătoare cerințelor

Deosebit de mare este satisfacția pedagogului care constată că răspunsurile elevilor la examen, demonstrațiile lor dovedesc o bună pregătire. Tovarășa Georgeta Petrovici, profesoară de științe naturale și geografie la școala medie mixtă din Urziceni, nu a putut încerca însă o astfel de satisfacție la examenul de botanică al elevilor ei din clasa a VI-a „C". Elevii nu au izbutit să-și expună cunoștințele după un plan, să dezvolte o anumită problemă.

Răspunsurile prea sumare date la întrebările din biletele trase au dovedit o foarte slabă cunoaștere a materialului de botanică cuprins în programă și în manualul școlar. Mulți dintre elevi nu cunosc părțile principale ale florii, structura și funcțiile rădăcinii și ale frunzei, nu știu să distingă caracterele principale ale plantelor după morfologia lor, nu cunosc felul cum se dezvoltă regnul vegetal în funcție de condițiile de viață, nu cunosc organele vegetative ale plantelor, metodele de cultivare, importanța economică a diferitelor plante de cultură. Unii elevi nu au putut să descrie bine nici plantele pe care părinții lor le cultivă an de an, cum sînt ceapa, cartoful, mazărea etc., nu cunosc metodele noi folosite în agricultură pentru obținerea unor recolte sporite. De exemplu, elevul Vișan Ionescu nu a știut să descrie nici ceapa, spunînd mai întîi că are o rădăcină firoasă, apoi pivotantă, că floarea este de tipul 5. Eleva Luchian Ana, care a trebuit să vorbească despre rădăcina plantelor leguminoase, luînd ca tip mazărea, nu a știut să descrie rădăcina mazării, nu a știut că această rădăcină are proprietatea de a forma azotați cu ajutorul bacteriilor. Elevul Pascal Teodor, care trebuia să dezvolte subiectul „Metodele de semănat", nu a spus nici un cuvînt despre semănarea în rînduri încrucișate, nici despre semănarea în cuiburi dispuse în pătrat. Cerîndu-i-se să explice concret o metodă de semănat, el a arătat, cu o stîngăcie nepermisă pentru un elev de clasa a VI-a, că „se seamănă după plug și se mai seamănă cînd se aruncă boabele pe cîmp și pe urmă semănăm".

Neputința acestor elevi de a expune sistematic o anumită problemă este determinată nu numai de volumul redus al cunoștințelor lor, ci și de calitatea scăzută a acestor cunoștințe, de lipsa de precizie, de superficialitatea cu care și-au însușit materia predată. Elevii nu se simt stăpîni pe cunoștințele lor. La cel mai mic semn de îndoială al tovarășei profesoare, ei sînt gata să afirme altceva, făcînd serioase greșeli. Chiar și atunci cînd nu sînt întrerupți în nici un fel, pe lîngă lacune, ei dovedesc numeroase confuzii. Mulți dintre ei, de pildă, confundă fructul cu rădăcina, cu ceea ce consumăm noi de la plante, confundă rădăcinile adventive cu cele secundare, confundă fenomenul respirației cu cel al consumului de bioxid de carbon și eliminarea oxigenului de către plantele verzi la lumină etc.

Nici unul dintre elevi, în răspunsurile date, nu a făcut vreo legătură cu practica, cu viața, nu a vorbit despre varietățile de plante cultivate în regiunea, raionul și localitatea respectivă, despre importanța economică a grîului, a porumbului, despre metodele noi folosite în țara noastră pentru sporirea recoltei. În general, răspunsurile elevilor au dovedit o totală lipsă de preocupare pentru legarea cunoștințelor de practică. Nu s-a oglindit de loc în răspunsurile elevilor preocuparea profesorilor de a le dezvolta dorința de a deveni agricultori pricepuți, de a participa direct la lupta pentru obținerea unor recolte sporite.

Pregătirea elevilor clasei a VI-a „C" de la școala medie mixtă din Urziceni este necorespunzătoare cerințelor programei de învățămînt nu numai din punct de vedere teoretic, ci și practic. Deși se află situată în mijlocul celei mai bogate regiuni agricole din țară, această școală nu are teren experimental. Directorul școlii, împreună cu cele două profesoare care predau științele naturale, nu trebuiau să se resemneze după refuzul sfatului popular de a le acorda teren agricol în apropierea școlii. Activitatea pe parcela experimentală le-ar fi dat elevilor nu numai posibilitatea să-și formeze deprinderile practice agricole cerute de programa de învățămînt, deprinderi de care vor avea absolută nevoie în munca agricolă, ci i-ar fi ajutat să-și fixeze și să-și consolideze și cunoștințele însușite la lecții, le-ar fi trezit interesul și dragostea pentru această muncă.

Tovarășa Georgeta Petrovici trebuie să privească predarea științelor naturale în școală cu mai multă răspundere. Din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii decurg pentru școală, cu deosebire pentru școala de 7 ani, sarcini deosebit de importante în legătură cu ridicarea nivelului științific al predării științelor naturale, în legătură cu înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice. Școala trebuie să-i ajute pe elevii care vor munci în agricultură să aplice cu pricepere cunoștințe și metode științifice, să contribuie la dezvoltarea agriculturii în satele lor. În spre îndeplinirea acestor sarcini trebuie să-și îndrepte tovarășa Petrovici atenția. Ea motivează nivelul scăzut al pregătirii elevilor numai prin reaua lor voință față de învățătură. Este de la sine înțeles că o astfel de atitudine este greșită și dăunătoare.

Este necesar ca, în viitorul an școlar, întregul colectiv care lucrează la această clasă, împreună cu conducerea școlii, să găsească un sistem de măsuri juste și organizate, a căror urmărire cu perseverență să ducă la ridicarea nivelului general de pregătire a elevilor. Totodată, tovarășa Petrovici trebuie să fie mult mai exigentă atît față de cunoștințele elevilor, cît și față de propria sa pregătire. Fapt că la examen a întrerupt mereu elevii cu întrebări, transformînd examenul într-o lecție de verificare, că nu a sezisat o serie de confuzii făcute de elevi și că a apreciat greșit răspunsurile unora dintre ei arată că trebuie să depună serioase eforturi pentru desăvîrșirea sa atît din punct de vedere al specialității pe care o predă, cît și din punct de vedere pedagogic.

M. TUDOR

Învățăminte ale examenului

Elevele mele din clasa a X-a „B" au dovedit în general, la examenul de fizică, un nivel ridicat de cunoștințe, o înțelegere temeinică a problemelor studiate în timpul anului. În clasă sînt multe fruntașe la învățătură. La examenul de fizică numeroase eleve au primit notele 5 și 4.

La întrebările puse, elevele au răspuns mulțumitor, corect din punct de vedere științific, au știut să execute experiențele necesare. De exemplu, eleva Tipa Irina, care a trebuit să dezvolte tema „Inducția electromagnetică", după ce a explicat în ce constă fenomenul de inducție electromagnetică, vrînd să arate practic diferitele procedee prin care se pot obține curenții de inducție, a dovedit multă siguranță în mînuirea aparatelor.

Multe experiențe au fost executate la examen cu pricepere și îndemînare datorită faptului că în timpul anului elevele au avut prilejul să execute practic multe lucrări cu aparatele de fizică. Experiențele demonstrate la examen — încărcarea unui electroscop prin inducție, încărcarea și descărcarea unui condensator etc. — au dovedit că elevele sînt înarmate cu o serie de cunoștințe și deprinderi practice.

Materia de fizică studiată de elevele clasei a X-a a fost în oarecare măsură grea și cantitativ multă. Datorită faptului că s-au făcut multe experiențe, elevele au învățat însă cu mult interes. De exemplu, la capitolul despre electricitate sau la capitolul despre fenomenele optice, unde s-au putut face multe experiențe, elevele nu au avut goluri în cunoștințe.

La capitolul referitor la structura atomului, însă, asimilarea cunoștințelor a întîmpinat mai multe greutăți, dat fiind că aci s-au putut folosi numai planșe și diapozitive.

Nivelul de pregătire al elevelor la examenul de fizică, notele bune pe care le-au primit cele mai multe dintre ele se datoresc atît faptului că au muncit conștiincios și cu perseverență în timpul anului școlar, cît și faptului că în perioada de pregătire a examenelor au repetat sistematic materia. În cadrul recapitulării s-au făcut experiențe și s-au rezolvat probleme. Elevele au participat cu interes la orele de consultații, pentru a-și lămuri problemele mai dificile. Deoarece în timpul anului am observat oarecare greutăți în înțelegerea de către eleve a cunoștințelor despre undele electromagnetice, la recapitulare am pus un accent deosebit pe aceste probleme. Recapitularea cunoștințelor despre oscilații și unde electromagnetice, precum și a celor despre structura atomului s-a făcut și pe bază de proiecții.

La acest examen, alături de eleve foarte bune, cu cunoștințe temeinice, s-au prezentat și cîteva eleve cu nivel scăzut. Va trebui să lupt pentru ca să nu mai existe în viitor o astfel de deosebire în pregătirea elevelor mele. Va trebui să mă ocup mai îndeaproape de elevele care întîmpină greutăți în însușirea cunoștințelor. Problema aceasta am urmărit-o, ce-i drept, și în anul care a trecut, dar nu cu destulă perseverență. Cred că, dînd acestor eleve posibilitatea să facă mai multe experiențe, voi reuși să le dezvolt interesul pentru studierea fizicii. Va trebui să lărgesc posibilitățile elevelor de a-și îmbogăți și consolida mai mult cunoștințele la capitolele pentru care școala nu oferă destule posibilități. De exemplu, pentru înțelegerea unor probleme privitoare la structura atomului voi organiza vizite cu elevele în laboratoarele Facultății de fizico-matematici.

Sînt desigur numeroase alte căi pentru continua îmbunătățire a muncii în școală. Voi căuta să le găsesc și să le folosesc în activitatea anului viitor.

ILEANA RIZESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 15 din București

Zile pline de bucurii și emoții

La școala mixtă de 7 ani nr. 1 din orașul Botoșani examenele decurg într-o atmosferă de încredere și optimism. Sala în care se desfășoară examenele elevilor din clasa a VII-a este ornată cu covoare, flori și lozinci mobilizatoare. La colțul naturii vii sînt expuse rezultatele activității practice a elevilor, la biologie. De asemenea, în clasă sînt expuse planșe de fizică și de chimie lucrate de elevi, printre care îți atrage atenția tabelul „Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev" și tabloul reprezentînd mărețele construcții ale comunismului din U.R.S.S. (canale, centrale și hidrocentrale electrice etc.)

Majoritatea elevilor au obținut note bune la lucrarea scrisă de limba română. Printre lucrările izbutite se află și aceea a elevului Adam Vizitiu. Pornind de la caracterizarea epocii în care a trăit Vasile Alecsandri, elevul a făcut o analiză serioasă a operei „Sînziana și Pepelea", reliefînd figurile lui Papură, Pîrlea și Lăcustă-Vodă, prin care autorul a criticat societatea timpului său.

Eleva Elisabeta Husac, fiică de țăran muncitor din satul Tulbureni, a dat dovadă de multă sîrguință la învățătură în timpul anului școlar și a cules la examene roadele așteptate. Peste cîteva zile termină școala. De mult și-a ales profesiunea. „Eu mă voi face muncitoare calificată la una din fabricile pe care regimul nostru le-a creat în orașul Botoșani". Mai toți elevii vorbesc cu bucurie despre munca pe care o vor începe după terminarea școlii de 7 ani. În vorbele lor se vede grija profesorilor pentru justa lor îndrumare.

EMIL ANTONOVICI

★ ★ ★

Examenele de sfîrșit de an și de maturitate sînt o mare sărbătoare pentru profesori și elevi. La școlile medii de 10 ani nr. 8 și nr. 12 din Capitală, clasele ornate cu flori dau un aspect festiv acestor examene, care constituie un adevărat bilanț al muncii desfășurate de-a lungul anului școlar.

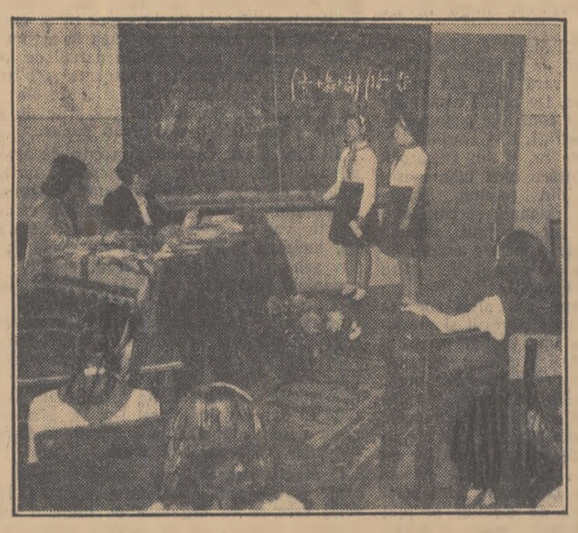

În clișee: în fața comisiei examenului de maturitate, elevul Blaer Paul, utemist, vorbește despre „Acțiunile reciproce între curenții electrici și magneți".

Elevele Ivancenco Georgeta și Pandele Gabriela din clasa a V-a „C" la examenul de fine de an.

★ ★ ★

Raport asupra muncii unui an

În sălile Facultății de medicină generală a Institutului medico-farmaceutic din București forfota este cea obișnuită, numai că ea nu e însoțită de larma zglobie și tinerească din timpul anului școlar. Sînt examene — și studenții au parcă o ținută mai oficială, mai serioasă. Cei din primii ani, în special cei din anul I, sînt sfioși; cei mai vîrstnici sînt preocupați, adînciți în gîndire.

Nici aspectul sălilor în care se țin examenele nu e cel obișnuit. Sobru pavoazate, ele au un aspect solemn, sărbătoresc și impunător.

În fața acestor săli, grupele de studenți așteaptă în liniște intrarea la examenul de fiziologie, de istologie sau de farmacologie, pentru a raporta profesorilor lor că munca de un an nu a fost zadarnică și că cele predate de ei au fost temeinic însușite.

Să intrăm împreună cu grupa 48 din anul I al Facultății de medicină generală la examenul de fizică medicală. Studenții prezintă carnetele de student și trag fiecare biletul de examen. În liniște își schițează punctele expunerii și apoi vin să răspundă.

Iat-o pe studenta Filip Florina. Mai ieri a fost elevă la școala medie tehnică sanitară. Inteligentă și disciplinată, a învățat cu multă sîrguință și a obținut diplomă de merit. A susținut la admiterea în facultate, discuțiile științifice, obținînd calificarea maximă.

Acum, subiectele pe care trebuie să le expună sînt: Sistemele coloidale; exemple de coloizi naturali și artificiali; întrebuințarea lor în medicină. — Razele Röntgen. — Forțe, unități; dinamometrie medicală. Cu claritate și precizie, Filip Florina își deapănă firul gîndirii. La sfîrșit, întrebările suplimentare verifică odată mai mult că i se cuvine calificativul „foarte bine".

Urmează apoi studenta Bălan Rodica, care obține același calificativ.

Rînd pe rînd, studenții se perindă în fața examinatorilor. Cei mai mulți s-au pregătit cu seriozitate. Cîte unul mai sovăie — fie de emoție, fie din cauza unor lacune în cunoștințe. Dar toți au în ochi acea sclipire a omului care se apropie de cetatea științei.

Rarele cazuri ale studenților care se prezintă insuficient pregătiți nu pot umbri acest tablou reconfortant al unei studențimi de tip nou, conștientă de sarcinile ei viitoare și cu simț de răspundere în fața obligației pe care o are, de a învăța cît mai bine, folosind din plin mijloacele ce i-au fost puse la dispoziție în acest scop.

Mai există însă la Institutul medico-farmaceutic din București o serie de lipsuri care ies limpede în evidență cu prilejul examenelor. Studenții — și nu numai cei slab pregătiți — au unele noțiuni confuze. Ele corespund pasajelor care la curs, la lucrări, la stagii le-au fost expuse cu superficialitate. Aceasta se datorește nivelului scăzut pe care-l mai au încă unele lecții. Lecțiile — ca și activitatea practică — trebuie pregătite cu grijă și prezentate în colectivele de catedră, pentru a fi îmbunătățite. Aceasta însă nu este posibil fără o ambianță favorabilă luptei de opinii și criticii, începînd chiar de la nivelul catedrei. Decanatele și rectoratul nu și-au îndeplinit întotdeauna sarcinile privitoare la controlul cursurilor, la organizarea unor analize care să ajute catedrele în munca lor de ridicare a calității lecțiilor și a capacității cadrelor didactice.

O altă lipsă care se face vădită cu deosebire acum este faptul că pentru numeroase discipline nu s-au redactat încă manuale sau cursuri, ori s-au redactat manuale prea voluminoase, în disproporție cu numărul de ore repartizate prin planul de învățămînt. De asemenea, unele cursuri apărute privesc numai o parte a materiei, sau le-au fost date studenților prea tîrziu. Așa, de exemplu, cursul de parazitologie a apărut de curînd, spre sfîrșitul sesiunii de examene, iar cursul de clinică medicală este așteptat să iasă de sub tipar de doi ani. Studenții continuă să învețe la aceste discipline — ca și la altele — după notițele pe care și le iau la curs, notițe care de cele mai multe ori nu conțin tot ceeace este important, sau înfățișează eronat unele legi, date, nume sau schițe.

Este de datoria conducerii Institutului medico-farmaceutic din București să soluționeze grabnic aceste lipsuri, astfel încît în viitor studenții să nu întîmpine nici o piedică în însușirea cît mai temeinică a materiilor care li se predau.

Într-o școală cu limba de predare germană

În clasa a V-a „C" a școlii de 7 ani cu limba de predare germană din București se dă examenul oral la limba română. Elevii vorbesc corect. De asemenea, posedă un vocabular bogat și colorat.

Sigură de sine, eleva Eva Luitle recită deosebit de expresiv poezia lui Eminescu „Ce te legeni codrule?" Margareta Voll trebuie să expună doar conținutul poemului „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu. Totuși ea ilustrează povestirea poemului prin numeroase citate.

Helga Pildner povestește schița „Vizită" de Caragiale. Ea face o comparație între educația burgheză de odinioară și spiritul în care sînt educați astăzi copiii oamenilor muncii. Peter Flexor povestește și analizează basmul „Punguța cu doi bani" de Creangă, desprinzînd just faptul că acest basm exprimă nădejdea poporului în triumful cauzei sale drepte.

La gramatică, elevii dau dovadă de aceeași temeinică pregătire. Ei cunosc bine definițiile și știu să aplice just regulile în practică la analizele sintactice și morfologice.

Din cei 26 de elevi ai clasei a V-a „C", 22 au obținut nota „5" sau „4" și numai 4 elevi au primit nota „3", fără ca vreun elev să rămînă corijent.

D. LADISLAU

Ce s-a realizat — ce mai rămîne de făcut

Examenele de sfîrșit de an școlar — și, în deosebi, cele de absolvire — arată cu o deosebită limpezime calitatea muncii pedagogului, succesele și lipsurile sale.

Lucrările scrise și răspunsurile date de elevii clasei a X-a de la școlile din Cluj la examenele de limba și literatura română au confirmat serioasa pregătire profesională și atașamentul față de școală care caracterizează pe mulți dintre profesorii lor. Lucrările scrise au dovedit că elevii au cunoștințe precise și temeinice din întreaga materie a clasei a X-a. Aproape în fiecare clasă elevii au ales în egală măsură unul dintre cele trei subiecte trimise de Ministerul Învățămîntului, fără să arate vreo preferință vădită pentru unul din ele, fără să dea dovadă că ar cunoaște numai o anumită etapă a literaturii noastre din secolul al XX-lea. Toate aceste subiecte — de altfel bine formulate și frumoase — au fost tratate de majoritatea elevilor cu pricepere și cu discernămînt.

Ceea ce caracterizează răspunsurile scrise, ca și cele orale ale elevilor școlilor medii din Cluj din anul acesta este cunoașterea în adîncime a fiecărei opere literare studiate, ca și priceperea de a analiza o operă literară, de a-i reliefa tema și ideea, de a-i caracteriza personajele și de a scoate în evidență importanța ei în educarea maselor care construiesc socialismul în patria noastră. Spre deosebire de examenele din anii trecuți, elevii clasei a X-a nu s-au mai mărginit la afirmații generale, nu au mai înecat răspunsurile lor într-o avalanșă de fraze lipsite de conținut. Tratarea fiecărei probleme, în scris sau oral, a fost consistentă, strict în jurul subiectului, expusă într-o înlănțuire logică și argumentată.

Răspunsurile unor elevi de la școala medie de băieți nr. 6 sau de la școlile medii de fete nr. 2 și 9 ar putea fi citate în întregime, pentru că nu conțin nimic care ar putea să le scadă valoarea. Pornind de la conținutul operei, de la tematica ei, legată de frămîntările și năzuințele poporului, elevii au caracterizat, în lucrarea scrisă, fie personajul Vitoria Lipan, din romanul „Baltagul" de M. Sadoveanu, fie drama „Bălcescu" a lui Camil Petrescu cu reală pricepere, reliefînd acțiunile semnificative ale eroilor, legînd în mod just evenimentele prezentate în opera literară de realitatea socială. La oral, răspunsurile s-au caracterizat printr-o prezentare succintă dar închegată, dovedind siguranța elevilor, înțelegerea clară a diferitelor etape din dezvoltarea literaturii noastre.

În anii trecuți, elevii mai făceau multe confuzii, aveau lipsuri în ceea ce privește înțelegerea condițiilor istorice, economice, politice și sociale în care apărea o operă literară; acum, greșeli de acest fel mai sînt doar una, două pe clasă, iar cunoștințele de istorie nu mai apar rupte de analiza operei literare, ci se desprind din argumentarea valorii ei, din caracterizarea pe care i-o fac.

Un alt fapt îmbucurător îl constituie și grija pentru formularea corectă a ideilor, pentru respectarea ortografiei. Nu am întîlnit în lucrările scrise — decît doar la puținii elevi notați cu 2—greșeli de ortografie, ceea ce este remarcabil, deoarece în anii trecuți aceste greșeli inundau scrisul elevilor — chiar ai celor mai bine pregătiți.

Dar — există totuși și un „dar" — examenele au dat profesorilor — pe lîngă bucuria de a trece în revistă o serie de rezultate pozitive ale muncii lor — și prilejul de a trage o serie de învățăminte pentru ceea ce au de făcut de acum înainte. Rezultatele bune obținute acum pot fi desăvîrșite; de aceea vom scoate în relief cîteva lipsuri care, pe baza cunoașterii cauzelor ce le-au determinat, pot fi ușor remediate.

Aș începe cu observația că, dintre cele patru clase a X-a la examenele cărora am asistat, cele mai slabe rezultate le-au dat elevii care au schimbat în ultimii ani cel puțin 3 profesori, dacă nu 4 sau chiar 5, iar cele mai frumoase răspunsuri le-am găsit, de pildă, la școala medie de fete nr. 2, unde elevele clasei a X-a „A" aveau de trei ani aceeași profesoară. Mai mult, unele dintre ele erau elevele tovarășei A. Ciobanu încă din clasa a VI-a. Limpezimea și concentrarea expunerii, siguranța cunoștințelor erau rodul unei îndrumări permanente și unice, al unei seriozități în muncă și al unei grijii pentru expunerea concisă și clară care au influențat pe eleve încă de la o vîrstă foarte fragedă.

Trecînd la lipsurile care s-au manifestat în cunoștințele elevilor, nu putem lăsa la o parte pe acelea care se datoresc, ca și în anii precedenți, unei concepții greșite a profesorului de limba și literatura română. Elevii au obținut rezultate bune la literatură, însă nu se poate spune același lucru despre cealaltă disciplină: limba română. Nici în anul acesta examenele n-au reușit să arate decît în mică măsură că studiul gramaticii ar urmări dezvoltarea gîndirii logice a elevilor, că i-ar ajuta să pătrundă mai bine măiestria artistică a scriitorului. Analizele gramaticale au fost sumare și simpliste la majoritatea școlilor. De pildă, analiza morfologică a unei fraze din „Harap Alb" de I. Creangă a sunat astfel: **cînd** e conjuncție de timp (!), **pe** e prepoziție, **aproape** e adverb, **de** e articol posesival (!?); **miezul** e substantiv masculin articulat (!), **nopții** e substantiv feminin articulat.

Însă atît alegerea textelor pentru biletul-anexă — traduceri cu construcții nefirești limbii române, sau chiar fragmente din operele scriitorilor noștri clasici care puneau elevilor probleme de nerezolvat — cît și felul cum erau lăsați elevii să analizeze mecanic, cu întrebări puse „în vînt", dovedesc că al treilea subiect pentru examenul oral — subiectul de limba română — nu a constituit pentru unii profesori o preocupare serioasă. Este adevărat că numărul mic de ore repartizat studiului gramaticii în clasele VIII-X nu permite o adîncire a problemelor spinoase ale acestei discipline — ceea ce nici n-ar fi necesar — dar de mult mai mare folos ar fi fost să se urmărească legarea problemelor de gramatică — chiar la examenul final — de principalele norme de exprimare corectă sau de lămurirea unor mijloace artistice folosite de scriitor pentru redarea conținutului.

Această din urmă problemă, preocuparea pentru mijloacele artistice întrebuințate de marii noștri scriitori în opera lor, continuă să fie încă puțin vizibilă în răspunsurile elevilor. Încercări timide au făcut în acest sens elevele de la școala medie de fete nr. 9, care s-au străduit să scoată în evidență arta folosirii diferitelor moduri de expunere: narațiunea, descrierea, dialogul, sau diversele mijloace folosite de scriitori pentru a caracteriza personajele din operele lor. Despre particularitățile artistice ale stilului scriitorilor prezentați n-a vorbit aproape nici un elev, deși ar fi fost atîtea de spus la analiza operelor maestrului M. Sadoveanu, a creațiilor poeților noștri de după 23 August 1944 etc. Spre această problemă trebuie să-și îndrepte profesorii de limba română atenția în viitorul an școlar, chiar la orele de limba română. Dar lipsa cea mai mare, care trebuie să dea cel mai mult de gîndit profesorilor de limba română, o constituie în special greșelile pe care le fac elevii în exprimare.

Desigur că, spre deosebire de anii trecuți, școlile au realizat astăzi un progres simțitor în această privință; totuși, au mai rămas încă deficiențe supărătoare. Elevii — deși absolvenți ai clasei a X-a — mai folosesc în vorbire și chiar în scris expresii ca: **aici** (adică în opera respectivă) **vedem; aici avem** — expresii care nu pot fi tolerate nici la clasa a VII-a.

Elevii mai au încă stîngăcii în folosirea unor cuvinte noi, auzite la lecție sau cunoscute din lectura lor, deoarece nu le cunosc sensul decît aproximativ. Astfel, un elev de la școala medie de băieți nr. 6 spune: „simboliștii caută refugiul din realitate în **exotic**"; o elevă de la școala medie de fete nr. 9 scrie: „arta portretizării e un instrument pe care Sadoveanu îl poartă în mînă cu multă siguranță, îl folosește cu multă dibăcie, e un adevărat **factor** care contribue la mărirea valorii operei lui"... Alții folosesc greșit cuvinte uzuale. De pildă, un elev scrie: „Vitoria Lipan reprezintă chipul femeii de la țară **înglobată** în treburile gospodăriei"; același elev scrie, tot despre Vitoria Lipan, că are „credință în superstiții". Structura greoaie a frazei, abundența propozițiilor atributive, repetarea supărătoare a pronumelui relativ care sînt lipsuri ce trebuie să dea de gîndit profesorilor.

De asemenea, punctuația constituie încă pentru mulți din elevii noștri o problemă nerezolvată. Chiar dacă elevii scriu fără nici o greșeală de ortografie, găsești rareori o lucrare scrisă în care elevului să nu-i fi scăpat virgula între subiect și predicat — mai ales dacă între aceste două părți este intercalată o apoziție sau o construcție participială — între substantiv și atributul adjectival etc. Dacă într-un an de zile s-au făcut progrese atît de frumoase în ceea ce privește ortografia, sîntem îndreptățiți să credem că și problema punctuației — luată serios în mînă de tovarășii profesori — nu va mai fi la sfîrșitul anului viitor „o problemă".

Poate că aceste observații în jurul examenelor de limba și literatura română ale elevilor clasei a X-a de la școlile din Cluj să nu fie asemănătoare cu cele de la școlile din restul țării. Totuși, ele dovedesc că putem merge și că mergem cu pași siguri, cu fiecare an ce trece, spre realizări din ce în ce mai frumoase, spre un nivel din ce în ce mai ridicat al predării.

C. G. CHIOSA

Pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare

Secția de învățămînt a regiunii Oradea desfășoară, sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R. și cu sprijinul sfatului popular, o muncă susținută pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare și reparațiilor prevăzute în plan pentru anul acesta. Astfel, pentru construcțiile efectuate din fondurile repartizate de Ministerul Învățămîntului s-a început încă din timpul iernii întocmirea planurilor și a devizelor, au fost obținute avizele legale și s-au încheiat contracte cu trustul regional de construcții locale.

Datorită măsurilor luate de secția regională de învățămînt și muncii stăruitoare pe care o desfășoară secțiile de învățămînt raionale, în deosebi cele din Aleșd, Oradea și Salonta unele construcții, ca de pildă acelea din comunele Inan, Gruilung etc. se apropie de sfîrșit.

În regiunea Oradea se acordă o mare atenție și reparațiilor generale ale clădirilor școlare, pentru care Ministerul Învățămîntului a alocat aproape 600.000 lei. Ținîndu-se seama de nevoile imediate ale școlilor, s-au prevăzut reparații generale la școlile din comunele Bratca, Roșia-Poniță, Marghita, la școala medie din Beiuș, precum și la casa de copii din Beiuș și la casa pionierilor din orașul Oradea.

Numeroși directori ai școlilor din regiune muncesc cu stăruință pentru pregătirea localurilor școlare, folosind cu pricepere posibilitățile locale. Astfel lucrează tovarășul Neguță Ion, directorul școlii din comuna Bratca. Deși s-au primit fonduri numai pentru repararea a patru săli de clasă, în această comună se amenajează acum, cu mijloace locale, 7 săli de clasă. Sprijinite de țăranii muncitori din sat, în frunte cu membrii de partid, cadrele didactice de la această școală au transportat din pădure și au fasonat materialul lemnos, au asigurat pietrișul, varul și o parte din cărămida necesară construcției.

În regiunea Oradea a luat avînt în acest an și construirea de locuințe pentru cadrele didactice. Așa, de pildă, 11 cadre didactice au primit pînă acum terenuri, bani și materiale și au început construirea de locuințe proprii, urmînd ca pînă la 1 septembrie acestea să fie terminate. Printre cei care își construiesc locuințe proprii sînt fruntași în munca de învățămînt ca Dragomir Coriolan, din comuna Haieu, Bartoloș Alexandru, din comuna Tinca etc.

Cu toate rezultatele bune obținute pînă acum, secțiile de învățămînt ale raioanelor din regiunea Oradea, împreună cu directorii de școli trebuie să-și intensifice eforturile pentru terminarea la timp a construcțiilor și reparațiilor școlare, întrucît nu peste tot munca se desfășoară în condiții bune. Este suficient să arătăm că în orașul Oradea s-au oprit lucrările de construcție a unui local de școală, pentru că planurile și devizele aprobate definitiv nu au fost predate T.R.C.L.-ului-Oradea.

Acțiuni mai energice trebuie să întreprindă și secția de învățămînt a raionului Marghita, pentru terminarea reparațiilor de la școala cu limba de predare maghiară din comuna Marghita, care sînt întîrziate.

Directorii școlilor din regiune trebuie să acorde o mare atenție reparațiilor curente. În lunile iulie și august, cînd toate șantierele sînt în plină activitate, școlile nu vor mai putea să-și asigure materialele necesare și să facă angajări de lucrări. De aceea toate acestea trebuie făcute din vreme.

Secțiile de învățămînt raionale au datoria să arate directorilor de școli ce măsuri trebuie luate cu privire la reparațiile școlare și, mai ales, să controleze dacă școlile știu ce fonduri le sînt prevăzute în bugetele sfaturilor populare, dacă au început procurarea materialelor și reparațiilor și cum se execută aceste reparații.

Experiența anului școlar trecut arată că în unele comune fondurile alocate pentru reparațiile curente au rămas necheltuite, de oarece nu s-au făcut toate reparațiile necesare din vina unor directori de școli care s-au dezinteresat de această problemă. Secțiile de învățămînt raionale n-au ajutat nici ele întotdeauna pe directori în rezolvarea sarcinilor cu privire la reparații.

O problemă care a scăpat secțiilor de învățămînt raionale, dar și secției de învățămînt regionale este aceea a construcțiilor de școli prin autoimpunere.

Secția de învățămînt a regiunii Oradea are toate condițiile pentru ca împreună cu secțiile de învățămînt raionale și directorii de școli să asigure terminarea la timp a reparațiilor și construcțiilor de școli. Este necesar numai să se lucreze cu tragere de inimă, cu pricepere și operativitate.

ION DUMITRU

Problemele muncii sindicale

Organele sindicale contribuie la întărirea colaborării dintre școală și familie

Folosind bogata experiență sovietică precum și experiența lor proprie, numeroase organizații ale sindicatului muncitorilor din învățămînt din țara noastră și-au îndreptat în mod deosebit atenția asupra propagandei pedagogice în rîndurile părinților, în scopul întăririi colaborării dintre școală și familie.

Una din formele cele mai răspîndite ale propagandei pedagogice în rîndurile părinților o constituie conferințele cu teme pedagogice. Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Lenin și Stalin din Capitală, din raioanele Caransebeș, Roman, Sibiu etc. au mobilizat și au ajutat grupele sindicale să organizeze conferințe privind rolul familiei în educarea și instruirea copiilor, au organizat ele însele astfel de conferințe, ilustrate cu exemple concrete din activitatea educativă a școlilor și a părinților din raioanele respective.

Numeroase comitete sindicale au recomandat părinților cărți de literatură pedagogică. Astfel, la cluburile muncitorilor din învățămînt din orașele București și Sibiu s-au organizat expoziții și standuri de cărți cu tema „Cartea pentru părinți". De o deosebită popularitate s-au bucurat „serile de literatură pedagogică" organizate de comisia culturală a comitetului sindical raional Stalin din București.

O altă formă a propagandei pedagogice în rîndul părinților o constituie lectoratele pentru părinți. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Gura-Humorului, de exemplu, în colaborare cu secția de învățămînt, a organizat în toate școlile din oraș lectorate pentru părinții elevilor.

La școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 17, ca și la școala medie nr. 3 din Timișoara, lectoratele au contribuit la înlăturarea multora din lipsurile existente în educarea elevilor, au întărit colaborarea dintre școală și familie. La aceste lectorate, pe lîngă referatele prezentate de cadrele didactice au fost expuse și unele referate ale părinților, care au împărtășit experiența lor în munca de educare a copiilor. De pildă la lectoratul de pe lîngă școala elementară nr. 17, părinții elevilor au prezentat referate cu următoarele teme: „Cum organizez regimul de viață al copilului", „Exigența și atitudinea pe care o am față de abaterile disciplinare ale copilului", „Cum îmi ajut copilul în pregătirea și rezolvarea independentă a temelor date acasă" etc.

În perioada de pregătire a examenelor, organele sindicale de la școlile de 7 ani din comuna Dealul Frumos, de la Curtea de Argeș, de la școala medie cu limba de predare română și de la secția cu limba de predare germană din orașul Agnita au ajutat pe directori în organizarea unor ședințe și consfătuiri cu părinții, la care s-a analizat situația la învățătură a elevilor și s-au luat măsuri comune pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar.

Dacă pentru majoritatea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, problema colaborării dintre școală și familie a constituit o preocupare serioasă, mai sînt unele comitete sindicale care subapreciază această activitate importantă, desfășurînd o muncă formală. Astfel, unele conferințe și referate prezentate la lectoratele pentru părinți sînt teoretice, rupte de viață și de munca școlii. Unele organe sindicale nu se preocupă de antrenarea comitetelor de părinți la diferite acțiuni ale școlii și nu îndrumează munca acestora. De asemenea se dă prea puțină atenție muncii individuale cu părinții.

Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri. De asemenea trebuie îmbunătățite și lărgite formele actuale ale muncii cu părinții. În școli, în cluburi, la colțurile roșii, se pot organiza expoziții cu cele mai bune caete ale elevilor, se poate afișa lista notelor obținute la învățătură și purtare, se pot expune lucrări de creație ale elevilor și material didactic confecționat de părinți sau cu ajutorul lor, forme de activitate care vor duce la strîngerea legăturii dintre școală și familie.

Organizînd o temeinică muncă de propagandă pedagogică în mijlocul părinților, luptînd pentru atragerea fiecăruia din ei la o colaborare activă cu învățătorii și profesorii, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să aducă o contribuție însemnată la întărirea necontenită a legăturii dintre școală și familie

GH. GUȚĂ
activist al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Pregătiri pentru vacanță

Dumitru Bejan
activist al C.C. al U.T.M.

În regimul de democrație populară, datorită grijii părintești a Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R.P.R., tineretul patriei noastre se bucură de largi posibilități pentru a învăța și a se înarma cu temeinice cunoștințe. Cu aceeași grijă cu care se ocupă de pregătirea tinerei generații pentru viitoarea sa activitate în producție, partidul și statul nostru se îngrijesc să creeze copiilor și tineretului condiții din ce în ce mai bune de viață, de dezvoltare.

În fiecare an, vacanța de vară aduce mari bucurii tineretului școlar din țara noastră. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, organele de învățămînt, organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor și organele sindicale se îngrijesc cu mult interes de pregătirea și organizarea vacanței de vară a elevilor.

Anul acesta, prin grija partidului și a guvernului, un mare număr de elevi își vor petrece vacanța de vară în taberele locale sau în taberele de la munte și de la mare. În strînsă colaborare cu pedagogii, organizațiile U.T.M. din școli au luat din timp măsuri pentru ca anul acesta toți elevii din învățămîntul mediu să fie cuprinși în formele activității organizate ale vacanței. Toți elevii care nu vor pleca în taberele centrale și regionale vor participa la activitatea taberelor locale ce se organizează pe lîngă fiecare școală.

Multe organizații U.T.M. și conduceri de școli medii s-au îngrijit de pregătirea și organizarea vacanței de vară încă din prima jumătate a lunii aprilie. De pildă, comitetele organizațiilor U.T.M. și consiliile pedagogice ale școlii medii de băieți „I. L. Caragiale" și ale școlii medii de fete nr. 8 din București au luat inițiativa înființării unei tabere orășenești pentru elevii din raionul Stalin. Secția de învățămînt raională și comitetul U.T.M. al raionului au sprijinit această inițiativă, dînd îndrumări concrete asupra felului cum să se desfășoare pregătirile pentru organizarea taberei orășenești.

Numeroși elevi care au aflat despre înființarea taberei au adus sugestii și propuneri pentru întocmirea unui bogat program pe timpul vacanței. Astfel, planul întocmit de organizatorii taberei s-a îmbogățit mult, prevăzînd acțiuni deosebit de interesante. De pildă, pentru ca elevii să cunoască aspecte din viața tineretului din alte țări, și pe această cale să se întărească prietenia lor cu tinerii de peste hotare, în tabără se va organiza, odată la două săptămîni, „ora prieteniei". Această oră va da elevilor prilejul să asculte expuneri despre viața și tradițiile altor popoare, să facă lecturi din opere literare, să învețe cîntece și dansuri, să organizeze excursii pe hartă, să trimită scrisori unor tineri din alte țări, să pregătească daruri pentru Festivalul de la Varșovia.

Pentru lărgirea orizontului elevilor se va organiza un ciclu de conferințe asupra lupteipe care a dus-o poporul nostru muncitor, în frunte cu partidul, pentru desființarea exploatării. De asemenea, elevii vor asculta unele conferințe cu teme științifice și literare.

În tabără se va organiza o brigadă artistică, care va da spectacole cu programe speciale în fabrici și la sate.

Consiliul de conducere al taberei, cu ajutorul unui activ creat pe lîngă bibliotecă, va duce o largă acțiune de popularizare a cărților. Se vor organiza în acest scop recenzii pentru prezentarea ultimelor noutăți literare și științifice, întîlniri cu scriitorii. De asemenea, se vor organiza cît mai des procese literare, care stîrnesc mult interes în rîndurile elevilor. Vor avea loc șezători, serate literare etc. În planul activității taberei s-a prevăzut organizarea unui carnaval la care elevii se vor prezenta în costumele celor mai de seamă eroi ai literaturii noastre clasice și ai literaturii universale. În tabără se vor viziona filme, vor avea loc concerte, se vor organiza vizite la expoziții și muzee.

Membrii taberei vor participa la acțiuni de folos patriotic: vor amenaja parcul de lîngă școală, vor contribui la strîngerea recoltei în gospodăriile agricole colective și de stat din jurul orașului, vor sprijini măsuriile de pregătire a deschiderii noului an școlar.

În tabără vor funcționa cercuri de aero și navo-modele, un cerc de mecanică, un cerc sportiv, un cerc al artiștilor amatori, un cerc al mîinilor îndemînatice. În cadrul cercului sportiv vor fi create secțiile de atletism, volei, baschet, handbal, tenis de masă, natație, șah și parașutism. Cercul sportiv va organiza diferite competiții sportive, întîlniri cu echipe muncitorești și sătești. În cinstea zilei de 23 August se va organiza o spartachiadă. De asemenea, cercul va organiza excursii de o zi la Snagov și excursii de cîteva zile în munți. Cercul mîinilor îndemînatice va confecționa jucării care vor fi date în dar elevilor clasei I-a. De asemenea, acest cerc va confecționa diferite materiale didactice, va repara hărți etc.

O atenție deosebită se va da cercului mecanic. Cu sprijinul comitetului raional U.T.M., acest cerc se va organiza pe lîngă o întreprindere, ceea ce va da elevilor posibilitatea să desfășoare o interesantă activitate practică și să învețe multe lucruri folositoare.

Organizată în felul acesta, activitatea taberei orășenești va atrage pe toți elevii și utemiștii din raion care vor rămîne în vacanță în oraș. Depinde acum de buna conducere de către pedagogi a activităților ca acestea să fie plăcute, interesante și pline de învățăminte pentru elevi.

Ar fi necesar ca astfel de tabere să se înființeze în toate localitățile din țară unde sînt școli medii de 10 ani, pedagogice, tehnice și profesionale. Sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M., conducerile școlilor trebuie să procedeze de pe acum la stabilirea localului pentru tabără. Sînt necesare cîteva săli de clasă pentru activități în cercuri, bibliotecă, sală de lectură, o sală de sport, terenuri de sport etc. Trebuie luate apoi măsuri pentru amenajarea și înzestrarea taberelor cu tot ce este necesar. Colectivele de elevi și, în primul rînd, organizațiile U.T.M. pe clase trebuie să fie antrenate la amenajarea terenurilor de volei, baschet, fotbal, precum și a creării condițiilor în vederea trecerii probelor G.M.A.

Iată, de exemplu, cum au procedat elevii școlii tehnice de cărbune din Lupeni pentru a-și pregăti tabăra. Îndrumați de profesorii lor, cu sprijinul și cu sfatul utemiștilor, au reușit cu mijloace proprii și prin munca lor să-și amenajeze terenuri de sport și chiar un bazin de înot pe malul Jiului. Timp de o săptămînă elevii au lucrat la săpatul bazinului, au cărat pietre din apropiere și l-au căptușit în interior, au făcut un sistem simplu de circulație a apei prin bazin.

Cea mai importantă problemă care se ridică în fața cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. în perioada vacanței de vară este problema asigurării unui conținut just al activității taberei. Avînd în vedere scopul principal al vacanței — recrearea, odihna copiilor — conducerile taberelor trebuie să pornească de la înțelegerea condițiilor specifice de muncă cu elevii în timpul verii, condiții care se deosebesc mult de cele obișnuite în timpul anului școlar.

Întreaga activitate în tabără trebuie să contribuie din plin la educarea elevilor în spiritul dragostei înflăcărate, al devotamentului profund pentru patrie, pentru partid și guvern. Conținutul adunărilor cu teme, al serilor literare, al conferințelor cu caracter istoric, cultural, politic trebuie să întărească patriotismul elevilor, să ducă la creșterea mîndriei lor pentru tradițiile revoluționare și progresiste ale poporului nostru.

În cadrul activității taberelor trebuie acordată o deosebită atenție folosirii literaturii ca un mijloc de educație patriotică. Este bine să se organizeze recenzii ale unor opere literare, discuții și convorbiri, întîlniri cu scriitori și poeți.

O formă simplă și deosebit de importantă prin care se poate realiza educarea patriotismului elevilor o constituie călătoria prin ținutul natal. Excursiile și activitatea de cercetare a ținutului natal nu numai că dezvoltă simțămîntul de dragoste pentru patrie al elevilor, dar le trezește în același timp și dorința de a întări și apăra patria.

Ne mai despărte puțin timp de zilele frumoase ale vacanței. Organizațiile U.T.M. și conducerile școlilor au datoria să depună toată străduința pentru a le oferi elevilor în timpul vacanței cele mai interesante și plăcute forme de activitate, care să le dea posibilitatea să împletească în mod armonios odihna cu o activitate atractivă și folositoare.

Lucrări de întreținere la cultura porumbului

În această perioadă, cadrele didactice din școlile sătești trebuie să răspîndească în rîndurile țărănimii muncitoare metodele agrotehnice înaintate de întreținere a culturilor — prășitul, plivitul, combaterea dăunătorilor.

Prima lucrare care se aplică la cultura porumbului, atunci cînd solul formează scoarță în urma ploilor, este grăpatul. Grăpatul culturii se poate aplica atît înainte de semănat, cît și după semănat, pînă cînd plantele au 4 frunze.

Grăpatul se aplică perpendicular pe rîndurile de porumb. Scopul principal al acestei lucrări de întreținere este spargerea scoarței sau crustei de la suprafața solului, pentru a se împiedica pierderea apei din sol și în vederea distrugerii buruienilor care răsar în această perioadă.

Principala lucrare de întreținere care se aplică la cultura porumbului este prășitul. Scopul principal al acestei lucrări este în primul rînd combaterea buruienilor și afînarea solului în regiunile umede, precum și împiedicarea pierderii apei și combaterea buruienilor în regiunile de stepă și silvostepă mai secetoase.

Prașilele se execută manual, cu sapa, sau mecanic, cu prășitoarea mecanică cu tracțiune animală sau extirpatoare trase de tractoare.

Numărul prașilelor obligatorii la cultura porumbului în vederea obținerii unei recolte bune este de minimum 3. Prima prașilă se efectuează după ultimul grăpat — deci după ce porumbul și-a format 4 frunze — în condițiile cînd solul a prins crusta sau a fost invadat de buruieni. A doua și a treia prașilă se efectuează la intervale de 2—3 săptămîni. A doua prașilă se aplică atunci cînd plantele au o înălțime de 15—20 cm., iar a treia prașilă atunci cînd plantele au 50—60 cm.

Prima prașilă se execută mai adînc, iar prașilele următoare mai puțin adînc, deoarece există pericolul tăierii rădăcinilor care se dezvoltă aproape de suprafața solului.

La culturile semănate în cuiburi dispuse în pătrat, prășitul se efectuează mecanizat, aplicîndu-se ori de cîte ori este nevoie, adică ori de cîte ori terenul formează crustă în urma ploilor sau este invadat de buruieni. Numărul prașilelor poate să fie în aceste condiții de 4 pînă la 5. Recoltele obținute astfel sînt incomparabil mai mari decît la culturile prășite normal, de 2—3 ori.

O altă lucrare foarte importantă pentru cultura porumbului este răritul. Răritul se efectuează parțial la prima prașilă — cînd se lasă la cuib cîte două plante bine dezvoltate — și definitiv la prașila a doua, cînd se lasă la cuib o singură plantă, cea mai viguroasă și mai bine dezvoltată.

O lucrare de întreținere care se aplică la prașila a treia este deobicei copilitul — adică distrugerea lăstarilor care apar la baza tulpinei. În cazul cînd lăstarii nu sînt rupți, o bună parte din apa și hrana necesare formării boabelor este cheltuită în mod inutil, acest lucru ducînd la micșorarea recoltei. Copilitul trebuie executat înainte de apariția mătului porumbului.

Experiența gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat și a țăranilor cu gospodărie individuală din țara noastră a arătat că în mod obișnuit se poate obține fără nici un fel de greutate, prin lucrări aplicate la timp, o recoltă minimă de 2000 de kg. boabe de porumb la ha.

ION EFTIMIE
conferențiar universitar la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

Cronica evenimentelor externe

O nouă inițiativă a Uniunii Sovietice în favoarea păcii

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane, prin care se propune normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, constituie un document de o excepțională însemnătate pentru cauza păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

Oamenii cinstiți din toate țările au primit cu o deosebită satisfacție această nouă inițiativă a guvernului sovietic. După încheierea Tratatului de stat cu Austria, după terminarea cu succes a tratativelor sovieto-iugoslave, inițiativa guvernului sovietic în legătură cu stabilirea de relații directe, diplomatice și comerciale, precum și culturale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană constituie o nouă și importantă verigă în lanțul măsurilor pentru destinderea în relațiile internaționale, o nouă dovadă a politicii consecvente a statului sovietic de apărare a păcii.

Poporul romîn salută din toată inima noua acțiune a guvernului sovietic, văzînd în nota din 7 iunie un act menit să contribuie la normalizarea relațiilor internaționale, la crearea unei atmosfere de încredere și colaborare reciprocă între state.

Problema normalizării relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană are o importanță deosebită pentru popoarele europene. Experiența istoriei arată limpede că menținerea și consolidarea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune, între poporul sovietic și cel german. Lipsa unor relații normale între aceste două popoare nu poate să nu dea naștere în Europa la neliniște și să nu agraveze încordarea internațională generală. De aceea, cine vrea menținerea și întărirea păcii nu poate să nu dorească normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. Așa se explică satisfacția și aprobarea vie de care se bucură noua inițiativă a guvernului sovietic în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace. În toate țările lagărului socialismului, presa subliniază că propunerea guvernului sovietic slujește cauza păcii și securității în Europa. Și în țările capitaliste presa progresistă salută inițiativa guvernului sovietic ca pe o măsură care are mare însemnătate pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Cele mai interesate în normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană sînt popoarele acestor două țări. După cum se subliniază în nota guvernului sovietic, în anii cînd între popoarele sovietic și german au existat relații de prietenie și colaborare, ambele țări au tras mari foloase. Și, dimpotrivă, relațiile dușmănoase și războaiele dintre aceste popoare au dus la nenumărate nenorociri, lipsuri și suferințe.

Populația vest-germană este profund interesată ca între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică să se stabilească relații normale. Este semnificativ că propunerile în acest scop ale guvernului sovietic sînt întîmpinate cu satisfacție și aprobare în cele mai largi cercuri ale opiniei publice din Republica Federală Germană. Numeroase ziare vest-germane cer cancelarului Adenauer să accepte de îndată invitația guvernului sovietic de a merge la Moscova pentru discutarea problemei stabilirii de relații diplomatice și comerciale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Ziarul „Der Tag" califică nota guvernului sovietic drept „un eveniment istoric" iar „Telegraf" scrie că „Bonn-ul se află în fața unei șanse unice în istoria sa".

Care va fi poziția pe care o va adopta guvernul Republicii Federale Germane în legătură cu normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică — aceasta este întrebarea care frămîntă opinia publică vest-germană. Evoluția evenimentelor va arăta dacă guvernul federal va păși pe drumul stabilirii de relații directe, diplomatice și comerciale, precum și culturale, cu Uniunea Sovietică — drum care corespunde întru totul intereselor poporului german, sau va merge pe o altă cale. Deocamdată, după cum s-a anunțat într-un comunicat oficial consacrat notei guvernului sovietic, guvernul Republicii Federale Germane a declarat că „salută propunerea conținută în nota guvernului Uniunii Sovietice de a se stabili relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală".

„Nota sovietică, se spune în continuare în comunicat, pune anumite probleme care necesită un studiu prealabil. Acest studiu a început. Trebuie să se spere că rezultatul acestui studiu va fi recunoașterea utilității unei întîlniri a cancelarului federal cu oamenii de stat din Uniunea Sovietică".

Interesele naționale ale popoarelor german și sovietic, precum și interesele păcii și securității europene cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Uniunea Sovietică nu s-a călăuzit niciodată de un sentiment de răzbunare față de poporul german. Aceasta se vede limpede din poziția U.R.S.S. în rezolvarea problemei germane, poziție ce corespunde întru totul intereselor naționale vitale ale poporului german, precum și din relațiile reciproce bune stabilite între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în afacerile interne.

Guvernul sovietic consideră că stabilirea și dezvoltarea unor relații normale între U.R.S.S. și Republica Federală Germană vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate privind întreaga Germanie și vor trebui astfel să ajute la rezolvarea principalei probleme naționale generale a poporului german — restabilirea unității unui stat german democrat, iubitor de pace.

O mare însemnătate are propunerea guvernului sovietic în legătură cu statornicirea unor relații mai stabile între U.R.S.S. și Republica Federală în domeniul comerțului, precum și în legătură cu întreținerea unor legături științifice, culturale și tehnice, legături care au vechi tradiții.

Nota din 7 iunie a guvernului sovietic vine astfel în întîmpinarea năzuințelor maselor largi ale populației vest-germane și ale întregului popor german care dorește în mod sincer normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

Forțele agresive urzesc însă planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică și Germania occidentală și să împiedice îmbunătățirea relațiilor dintre ele. Planurile cercurilor agresive urmăresc dezlănțuirea unui nou război. Poporul german nu poate să nu țină seama că un asemenea război ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă și de distrugere și ar fi, în ceea ce privește consecințele lui, mai crud și mai pustiitor decît toate războaiele de pînă acum.

Este limpede că propunerea guvernului sovietic în legătură cu normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană nu este pe placul cercurilor agresive în frunte cu cele din S.U.A. Tonul comentariilor presei americane în legătură cu nota guvernului sovietic arată că aceasta notă a stîrnit neliniște și o atitudine negativă în cercurile oficiale de la Washington.

La Londra, nota sovietică, după cum relatează agenția France Presse, „a stîrnit o mare derută" însoțită de oarecare neliniște.

Oamenii iubitori de pace își dau bine seama că cei care sconteză să tragă profituri de pe urma împingerii Germaniei occidentale pe calea războiului n-au nimic de așteptat de la normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Republica Federală. Poporul german și toate popoarele europene știu însă să aprecieze la justa ei valoare nota guvernului sovietic, ca o nouă inițiativă în favoarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă.

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA ACADEMIEI R.P.R. A APĂRUT PRIMUL NUMĂR DIN „OCROTIREA NATURII"

(Buletinul Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii, nr. 1/1955)
Din cuprins:

M. SADOVEANU: Pe Dunărea veche.
N. SĂLĂGEANU: Ocrotirea naturii în U.R.S.S.
E. I. NYÁRÁDY: Cheia Turzii, monument al naturii.
VALERIU PUȘCARIU: Peșterile din țara noastră. Însemnătatea științifică și ocrotirea lor.
EMIL POP: Mlaștinile noastre de turbă și problema ocrotirii lor.
LUDOVIC RUDESCU: Pelicanii din Delta Dunării.
MĂDĂLINA DUMITRESCU: Lilieci animale care trebuie ocrotite.
MIHAI BĂCESCU și ION TAZLĂOANU: Centenarul primei lucrări originale de ornitologie românească: Carol Walstein, „Elemente de Ornitologie".
IOSIF VIEHMANN: Formațiunile stalagmitice din peșteri.
MARCIAN BLEAHU: Groapa de la Barsa și peșterile ei.
GH. BOMBIȚĂ: Cercetări paleontologice în peștera de la Baia de Fier.
ST. PURCELEAN: Rezervația naturală Snagov.
OCROTIREA NATURII IN U.R.S.S. ȘI ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ
RECENZII
ACTIVITATEA COMISIEI PENTRU OCROTIREA MONUMENTELOR NATURII (1951—1954)

IN EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ AU APĂRUT URMĂTOARELE MANUALE

In limba maghiară:

Abecedar
Citire cl. II-a.
Limba română pentru școli maghiare cl. II-a.
Aritmetica cl. II.
Aritmetica cl. III.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. IV
Citire cl. IV.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. V.
Gramatica cl. V—VII.
Istoria antică cl. V.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VI.
Algebra cl. VI—VII.
Fizica cl. VI.
Chimia cl. VII.
Fizica cl. VII.
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VII
Limba rusă pentru școli maghiare cl. VIII.
Geometrie cl. VIII—IX.
Fizica cl. VIII.
Fizica cl. X.
Trigonometrie cl. IX—X.

In limba germană:

Abecedar.
Istoria antică cl. V.
Algebra cl. VI—VII.
Fizica cl. VII.
Chimie cl. VII.
Geometrie cl. VI—VII.

precum și:

Aritmetică cl. I în limba cehă.
Aritmetică cl. II în limba cehă.
Aritmetică cl. II în limba slovacă.
Aritmetică cl. I în limba bulgară.
Aritmetică cl. II în limba croată.
Gramatica cl. III în limba idiș.

In atenția secțiilor de învățămînt și a directorilor școlilor de 7 ani și medii

Ministerul Învățămîntului comunică:

Pentru aprecierea lucrărilor scrise la matematică la examenul de absolvire a clasei a VII-a, profesorii de matematică vor lua în considerație numai primele două chestiuni.

Vacanța copiilor din „orașul lumină"

La Paris, în Bois de Boulogne, un ocean de verdeață însorită anunță începutul verii, al weekend-urilor și al vacanței...

Aceasta, bineînțeles, pentru bogătașii din Paris și pentru rumenele lor odrasle. Dacă întrebi însă pe un locuitor din strada Caille, el va ridica nedumerit din umeri: „Vacanța? Ce-i aia vacanță?"

Caille este numele unei fundături înguste și mohorîte din „orașul lumină". Pe copiii din fundătura Caille îi așteaptă o vacanță tristă, închisă între zidurile cenușii ale magherniței din mahalaua unde s-au născut și pe care nu au părăsit-o vreodată.

Deseori, printre picioarele copiilor, trece grăbit un șobolan cenușiu, pentru a se pierde în întunericul intrării de la numărul 2 sau de la numărul 6.

Sînt atîția șobolani în strada Caille! Foiesc peste tot: în camere, prin dulapuri, în curțile patrate, în dosul placardelor cu reclame, pe scările în nesfîrșită spirală și chiar în clasele nevăruite de cîțiva ani. Și copiilor le este atît de frică!

Marcelle Trognon a alergat chemată de țipetele băiețelului ei și l-a găsit bolnăcit de groază: un șobolan sărise din dulap și se ascunsese sub pat. Jeanette Desmarchelier spăla scările, avînd alături pe micuța Marie, în vîrstă de numai 2 ani. Un șobolan a mușcat-o de deget, iar fetița a suferit un șoc nervos. Părinții au făcut apel la prefectură. Un memoriu lung a arătat spaima copiilor și mizeria părinților.

Și credeți că memoriul acesta s-a pierdut în tainițele arhivei? Nu! Prefectura a luat măsuri urgente: li s-a recomandat locuitorilor din str. Caille și din străzile învecinate să cumpere praful miraculos contra șoarecilor, recomandat de o firmă cunoscută. După o săptămînă, cu tot praful, n-a murit nici un șobolan; ba — poate tocmai din cauza lui — au devenit mai agresivi. Un nou apel, aceeași mizerie întinsă pe mai multe pagini. Părinții cereau ca cel puțin copiii să fie trimiși pe vară din Paris. Și iarăși răspunsul prompt al prefecturii: „Din nenorocire" nu sînt fonduri.

Dar prefectura, ingenioasă, a recomandat o altă otravă de șoareci, de data aceasta lichidă.

Ziaristul francez care relatează lupta cu șobolanii din strada Caille scrie că lichidul a avut efect imediat. Sute de șobolani morți zăceau peste tot și, în cîteva zile, un miros greu de putrefacție s-a răspîndit în tot cartierul. Oamenii au renunțat la otravă, șobolanii au reapărut, iar copiii din strada Caille continuă să ducă aceeași viață, făcîndu-și planuri de vacanță, pentru care prefectura nu are, „din nenorocire", fonduri. Fondurile statului francez sînt destinate altor acțiuni: în primul rînd înarmării soldaților atlantici. Pe lîngă sumele colosale alocate deja în acest scop, guvernul francez pregătește un spor al creditelor militare cu încă 100 miliarde franci...

Și pentru aceasta, copiii Franței trebuie să rămînă mai departe în maghernițele pline de șobolani, să se joace în ulițele strîmte, întunecoase și umede.

N. MĂGURA

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.